

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1999. szeptember
VII. évfolyam 9. szám Ára: 60 Ft

“Üres maradt egy képkeret, nincsen más, csak a képzelet.

Lépteid többé nem hallhatom, fáj nagyon, nincsen már több alkalom.”

1999. augusztus 20., este 21 óra. Az évezred utolsó csodálatos tűzijátékát csodálhattuk meg az időjárás mostoha körülményei között, még akkor nem is sejtve, hogy a sokak által tisztelt idős Skultéty Sándor életének hetvenkilencedik évében Cegléden elhunyt. Sokszor nézett már szembe a halállal, ezidáig sikerült győztesként kikerülnie. De most Őt győzték le.

dalúságról ad tanúbizonyságot. Ha csak intézményünkkel való kapcsolatára gondolok, személyében elvesztettünk egy lelkes népművelőt, aki hosszú évekig volt a Petőfi Művelődési Ház igazgatója. Vezetése alatt szinte pezsgett a község kulturális élete. A segítségével virágzott fel a Búzavirág Néptánc Együttes, híressé vált az asszonykórus, az amatőr színjátszás, népszerűsödött a bábkozás, a kertbarát kör, hosszú éveken keresztül működött a szocialista brigádmozgalom kulturális tevékenysége, s még hosszan sorolhatnám, mi mindenben látszott és látszik keze nyoma. Nyugdíjba vonulása után is mindig kereste annak lehetőségét, hogy hangot adjon elképzeléseinek, aktívan, hasznosan tevékenykedjen. Szívesen írt az Abonyi Naplóba, meghatározó szerepet vállalt a Kinizsi Városkapu Alapítvány munkájában. Ahol csak tudott, segített. Hiányát lapunk is érezni fogja, bár előrelátó volt, mint minden másban, így cikkeit továbbra is közölni tudjuk.

Elvesztettünk egy családapát, nagyapát, testnevelő tanárt, birkózóedzőt, népművelőt, barátot, kedves ismerőst, s még sorolhatnám hosszasan, hiszen lakosságunk apraja nagyja ismerte, szerette. Jó volt hallgatni érces hangját. Szívesen beszélt élete során átélte emlékeiről, a magyarok történelmi múltjáról, emberi kapcsolatokról. Életének legutolsó időszakában, még a kórházi ágyon is a városunkban zajló események foglalkoztatták. Mi, akik az Abonyi Naplót szerkesztjük, örömet szeretünk volna szerezni, mert a már régen leadott cikkei közül jónéhány most vált időszerűvé, az augusztusi számban jelent meg. Bella néni elvitte Neki a hírt, de sajnos, az újság megjelenését már nem várta meg.

Kedves Sanyi Bácsi!

Városunk szegényebb lett egy kiváló személyiséggel. Életútja sokol-

dott a bábozás, a kertbarát kör, hosszú éveken keresztül működött a szocialista brigádmozgalom kulturális tevékenysége, s még hosszan sorolhatnám, mi mindenben látszott és látszik keze nyoma. Nyugdíjba vonulása után is mindig kereste annak lehetőségét, hogy hangot adjon elképzeléseinek, aktívan, hasznosan tevékenykedjen. Szívesen írt az Abonyi Naplóba, meghatározó szerepet vállalt a Kinizsi Városkapu Alapítvány munkájában. Ahol csak tudott, segített. Hiányát lapunk is érezni fogja, bár előrelátó volt, mint minden másban, így cikkeit továbbra is közölni tudjuk.

**“Segítő szavad örökké halljuk,
dolgos kezed mindig érezzük,
könnyes szemmel már csak
a sírodat nézzük”.**

Emlékét Hozzá méltóan fogjuk őrizni

Isten Vele!

Balasi Jenőné

**Kedves Sanyi bátyám!
Testnevelő tanár kollégám!**

Mi sportszerető abonyi emberek, mély fájdalommal és megrendüléssel értesültünk e szomorú hírről. Váratlanul távoztál el az élők sorából.

Napokkal ezelőtt még ki gondolta volna közülünk, hogy ma itt fogunk állni lehajtott fővel, megtört szívvel, könnyes szemekkel kedves barátunk, kollégánk koporsója mellett.

Sanyi bátyám!

Te, akit szerettünk, tiszteltünk, akinek mindenkor és mindenhol volt egy kedves szava a kollégákhoz, a barátokhoz, a sporttársakhoz, a diákokhoz, ez ma már a múlté. Szemedben a szeretet fénye, szívedben a barátság sugara csillogott mindig. E kis dolgok fénye volt az, ami az emberi szíveket átmelegítette. Itt hagytad szerető családot, az unokákat, akiket annyira szerettél. Itt hagytad kollégáidat, barátaidat, sporttársaidat, akikkel számtalan boldog órát töltöttél el az elmúlt évtizedekben igaz szeretetben, megértésben és barátságban. Egyenes, becsületes, másokat mindenben segítő, igyekvő ember voltál. Mindig a nyugalom és a kimeríthetetlen derű áradt belőled.

Sanyi bátyámnál a legfontosabbak voltak a jó emberi kapcsolatok, egymás iránt tanúsított szeretet, barátság és a megbecsülés. Ebben az értékvesztett világban mi más adhatna erőt az embernek és derűt a léleknek? Kiváló testnevelő tanár kollégám és birkózó mesteredző voltál. A testnevelő tanári pályádon minden iskolai sportágot felkaroltál. 1953-ban, amikor az olimpiai bajnok magyar aranycsapat Abonyban vendégszerepelt, Te voltál az abonyi labdarúgó csapat edzője. Ez is mutatta sokoldalúságodat. Birkózóedzőként elért eredményeidet mindenki elismeri.

Sanyi bátyám!

Sajnos, a halál ilyen kegyetlen. Az élet egyszer véget ér. Nagyon nehéz békében együtt élni a gyásszal. Ilyenkor a fájdalom óráiban, napjaiban gondolatok, emlékek ébrednek bennünk. Elmúlásod fájdalmas, hiányozni fogsz nekünk. Az emlékek adjanak vigasztalást a családnak, s a szeretetben oldódjon fájdalmuk. Nyerjenek vigasztalást az ő távozása után, békeesség, nyugalom és szeretet vegye körül a családot.

Kollégáid, barátaid, a sportszerető abonyi emberek, az a rengeteg öreg diák, akiket évtizedeken át tanítottál, s szeretted meg velük a sportot - most búcsúzunk Tőled.

Búcsúzni csak nagyon szépen szabad!!!

Mi, akik szerettünk és tiszteltünk Téged - most ezt tesszük: Pihenj békében! Emléked megőrizzük, Isten veled!

Toth Ernő

Tájékoztató

a munkaviszonnyal kapcsolatos fontosabb tudnivalókról

A rendkívüli munkavégzés

A munkáltató a munkavállalót kivételes esetben rendkívüli munkaidőben történő munkavégzésre kötelezheti. Rendkívüli munkaidőben történő munkavégzésnek minősül a túlmunkavégzés, a pihenőnapon vagy munkaszüneti napon történő munkavégzés, illetőleg meghatározott helyen és ideig történő készenlét. Kollektív szerződés rendelkezése vagy a munkavállaló kérése esetén a rendkívüli munkaidőben történő munkavégzést írásban kell elrendelni.

Túlmunka a munkavállaló rendes napi munkaidejét meghaladó munka. Ha a munkaidő előzetesen munkanapokra nincs beosztva, a munkaidőkereten felül végzett a túlmunka. Az elrendelés szempontjából a túlmunkával esik egy tekintet alá a pihenő- vagy munkaszüneti napon végzett munka. Ha a munkavállalót a heti pihenőnapján munkára igénybe vették, helyette elsősorban másik pihenőnapot /pihenőidőt/ kell adni a munkavégzést követő hónap végéig. Nem túlmunka /készenlét/ elrendelése nem veszélyeztetheti a munkavállaló testi épségét, egészségét, illetőleg nem jelenthet személyi, családi és egyéb körülményeire tekintettel aránytalan terhet. A nő terhessége megállapításától a gyermeke egyéves koráig, továbbá a fiatalkorú, valamint az egészségre ártalmas /veszélyes/ munkakörben foglalkoztatott munkavállaló túlmunkára /készenlétre/ nem vehető igénybe, ettől érvényesen eltérni nem lehet.

A gyermekét egyedül nevelő munkavállaló - gyermeke négyéves koráig - csak beleegyezésével vehető igénybe túlmunkára /készenlétre/.

Az elrendelhető túlmunka felső határa négy egymást követő napon összesen nyolc óra, ettől a törvény szerint érvényesen eltérni nem lehet. Az elrendelhető túlmunka felső határa naptári évenként száznegyvennégy, kollektív szerződés eltérő rendelkezése esetén legfeljebb kétszáz, több munkáltatóra kiterjedő hatályú kollektív szerződés eltérő rendelkezése esetén legfeljebb háromszáz óra. A napi túlmunkára meghatározott korlátozás nem vonatkozik a heti pihenőnapon /pihenőidőben/ és a munkaszüneti napon végzett munkára.

FELHÍVÁS

NEVELŐSZÜLŐSÉG VÁLLALÁSÁRA

Várjuk azoknak a fiatal és középkorú házaspároknak a jelentkezését, akik elhivatottságot éreznek gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek otthonukban történő nevelésére. A közvéleményből elismerést kiváltó munkájukat felkészítő tanfolyam biztosításával segítjük.

Jelentkezésüket, vagy további érdeklődéseiket a következő címen várjuk:

Pest megye Önkormányzatának

Gyermek- és Ifjúságvédő Intézete

2013 Pomáz, Templom tér 3.

Tel.: 06 26 325-321

06 26 322-429

Érdeklődni:

Varga Péterné nevelőszülő tanácsadó

Polgármesteri Hivatal Abony

Péntek: 8.00-12.00-ig

Tallózó Új Néplap Praktikusabb ismeretekre oktatnak Abonyban

Egy nemzetközi alapítvány anyagi és szakmai támogatásával - a helyi kisgazda képviselőcsoport kezdeményezésére - két iskolában is gazdasági ismeretek oktatását kezdték meg Abonyban - tájékoztatta lapunkat a kisgazda városatyák nevében dr. Egedy Zsolt alpolgármester. A helyettes vezető kifejtette: a képviselők egy része - hiányolva a mindennapi életben is jól használható tárgyak oktatását - nemrégiben Indítványozta: a város vegye fel a kapcsolatot a Junior Achievement alapítvánnyal. A hazánkban is képvisellel rendelkező szervezet ugyanis ma már az ország több településén összetett oktatási programmal és anyagiakkal támogatja a gazdasági képzést. Miután az együttműködés létrejött, az új tanévben két oktatási intézményben - a Kinizsi Pál Gimnázium és Szakközépiskola, illetve a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola falai között - kezdik el az új tantárgy oktatását Abonyban.

Szűcs Sándor, a Kinizsi Pál Gimnázium és Szakközépiskola igazgatója elmondta, ettől a tanévtől kezdve az iskola lehetőséget nyújt a felsőfokú gazdasági informatikai szakképzés megszerzésére. Ennek keretében a szakközépiskolások kötelezően, míg a gimnazisták fakultatív jelleggel tanulják majd a gazdasági és informatikai ismereteket, melyekhez mára az szükséges személyi és tárgyi feltételeket is megteremtette a gimnázium. A jövőben a közgazdaságtan érettségi tárggyá is "előlép" majd - nyilatkozta az igazgató, aki szerint e változtatással Abonyban úttörő szerepet vállal magára az intézmény.

Tallózó Új Néplap Kék madár

A kék vércse ritka, telepeseen fészkelő, galamb nagyságú ragadozó madarunk. Elterjedése nyugati határát éppen hazánk jelenti. Arról viszont kevesen tudnak, hogy Abonyban európai mércével mérve is egyedülálló kolóniájuk létezik, s ez csupán a véletlennek, illetve néhány áldozatkész embernek köszönhető. Húsz éve egy helyi természetvédő, Polyák László az abonyi Kaszáló-erdő fái közt motoros fűrészek zajára lett figyelmes. Azonnal riadóztatott mindenkit, ahonnan segítséget remélhetett. Tudta: felmérhetetlen természeti érték - egy körülbelül 120 pára tehető kékvércse-kolónia - sorsa fogor kockán. Mire a szaktárca meghozta határozatát a fakitermelés elállításáról, a vércsék fele már "hajléktalallá" vált. Ám az élőhelyek fele megmaradt, így oda - a terület védetté nyilvánítását követően - újra béke és nyugalom költözött. Ma is így volna - mondta Urbán Sándor, a madártani és természetvédelmi egyesület megyei vezetője -, ha nem szaporodtak volna el a kőmýéken a falopások. A jövőben azonban mindenkinek nagyobb figyelmet kellene fordítani természeti kincseink megóvására, ha évek múltán is szeretnénk büszkélkedni eme értékeinkkel - vélekedett a szakember. Ehhez nyújt némi segítséget, hogy talán még idén elkészül a Gerje-patak vidékének szépségeit bemutató természetfilm, melynek "főszereplő" az abonyi Kaszáló-erdő kék madarai lesznek majd.

Értesítjük, hogy a 27/1996.
(X.30.) BM rendelet 3. - 7. §-a értelmében előírt
kötelező kémnýseprő - ipari közszolgáltatás
körében tartozó feladatokat - a települési
önkormányzat közigazgatási határain belül
1999. szeptember 6-tól november 30-ig
arcképes igazolvánnyal
rendelkező dolgozóink látják el, valamint díjat
szednek.

Kábel Tv Abonyban?

Az elmúlt időszakban több helyen olvastuk a TITÁSZ felhívását, melyen értesítik a lakosságot arról, hogy körzetükben áramszünetet tartanak. Abony utcáin közlekedve többször találtuk magunkat szemben a mellékelt fotón látható brigáddal. Többen tudni vélték, hogy korszerűsödik a közvilágítás, a kábel Tv vezetékeit húzzák. S valóban, a sokak számára már évek óta - sőt azt is mondhatom, hogy évtizedek óta - áhított álom valósul meg városunkban az ősz folyamán azzal, hogy a kábel Tv műsoros adásait nézhetik Abonyban. A csendben előkészített külső kábelezések 70%-os megvalósulásakor nyugodtan írhatom e sorokat.

Nagy szó ez, hiszen eddig legtöbbször csak a szervezésig jutottunk el. Most nagy a valószínűsége, hogy karácsonykor már nézhetjük is a kábelen érkező műsorokat.

Eddig, sajnos, több felelőtlen vállalkozó csak addig jutott, hogy a pénzt beszedte a csatlakozni kívánó abonyiaktól. Nem meglepő tehát, ha már nem is akarunk hinni senkinek. Ahhoz, hogy ez megváltozzon, az emberek szeretnének bizonyos garanciákat kapni.

Ezért kerestem meg az illetékest - Gajdos István polgármester urat.

- Két esztendeje kezdődött egy beszélgetéssel, melyet bizottsági és testületi ülések követtek. A vállalkozó bizalmat kapott, mert ajánlata nagyon kedvező volt.

Ennek lényege, hogy előre nem kell befizetni egy forintot sem, és a PR-TRIO Kft elhatárolja magát a korábbi szélhámos akcióktól. Ezt támasztja alá az is, hogy csendben dolgoznak és nem a pénzt szedik. Ez a becsületesség, amellyel a vállalkozó hosszú távú szolgáltatást szeretne megalapozni.

Úgy gondolom, hogy ő már bizonyított, most rajtunk, a város lakóin van a sor, hogy éljünk a technika által kínált lehetőségekkel.

A fenti tájékoztatás alapján telefonon megkerestem a legilletékesebbet, Fojt Istvánt, aki az alábbiakat mondta:

- Örömmel tájékoztatjuk Önöket Abony szélessávú távközlési célú - kábeltelevíziózára is alkalmas - hálózatának időbeli megvalósulásáról, valamint a rácsatlakozással kapcsolatos néhány tudnivalóról.

Sajnos, a tervezés, valamint az áramszolgá-

latóval való egyezkedés nagyban befolyásolta és hátráltatta terveink megvalósítását. Az alaphálózat kiépítését és az ezzel egyidejű hálózati elektronika felszerelését már elindítottuk és folyamatosan végezzük. A rendszer ellátását biztosító fejáram és annak működéséhez szükséges technológia kialakítása már rendelkezésre áll Újszászon. Az Abony és Újszász városát összekötő optikai kábel lefektetését és annak üzembe helyezését végrehajtottuk, mely lehetővé teszi a fejáram jelének továbbítását és annak Abonyban való szétosztását.

A fentiekben leírt, tervezett kivitelezési szakaszok megvalósulását követően a rendszer alkalmas lesz a kábeltelevíziós szolgáltatás beindítására és ezzel egyidejűleg megkezdődhet a lakások bekötése, mely terveink szerint ez év októberére várható. Az év hátralévő részében, december 31-ig 3-3500 lakás bekötését tervezzük. A bekötéseket megelőzően társaságunk DM levél formájában mindenkit tájékoztatni fog a csatlakozási lehetőségekről, valamint annak menetéről.

Társaságunk előleget nem kér, fizetési kötelezettség csak a lakás bekötésének időpontjában terheli az igénylőt. Bízunk abban, hogy szolgáltatási kínálatunk megnyeri tetszésüket, melyhez előre is jó szórakozást kívánunk.

Mi, abonyiak pedig bízunk abban, hogy a sok negatív tapasztalat után végre valóban sikerül a régen dédelgetett terv: lesz saját tévénk!

Balasi Jenőné

25 éves a művelődési ház Somogyi Imre Kertbarát Köre

1999. október 9-én gyűlnek össze városunk kertbarátai - vendégül látva a jáászberényi, újszászi kertbarát körök delegációit -, hogy értékeljék negyedszázados tevékenységüket. A tervezett programból kiragadtunk néhányat:

10 óra Tisztelegés elhunyt tagjaink sírjánál.
11 óra Emléktábla avatás Dr. Király Ferenc tiszteletére: Abony, Szelei út 23.
16 óra H.Tóth Mihály fotókiállításának megnyitója a városi könyvtárban
16.30 Tisztelegés Somogyi Imre szobránál

A rendezvény szponzora Szabó Ferenc országgyűlési képviselő.

Tervezzük a 25 év történéseit megörökíteni egy kiadványban, ezért kérjük, hogy akinek ehhez van valamilyen anyaga (fénykép, történet, dokumentum), juttassa el szerkesztőségünkhez.

A nagyközönséget érintő programokról plakátokon értesíteni fogjuk a város lakóit.

Program-csomag	Sor-szám	Csa-torna	Program	Nyelv
BAS CSOMAG 700 Ft	1	C5	MTV 1	Magyar
	2	C6	BBC WORLD	Angol
	3	C7	Duna TV	Magyar
	4	C8	TV 5	Francia
	5	C9	Eurosport	Angol/Magyar
	6	C10	VIVA 2	Német
	7	C11	TRIO TV	Magyar
	8	C12	CNN	Angol
	9	21	RTL	Német
	10	22	Sat 1	Német
	11	24	MTV 2	Magyar
	12	25	VOX	Német
	13	26	RTL 2	Német
	14	27	RTL Klub	Magyar
	15	28	RAI UNO	Olasz
BBS CSOMAG 1316 Ft	16	32	SZÍV TV	Magyar
	17	33	TNT/Cartoon	Angol
	18	35	Polska	Lengyel
	19	38	Msat	Magyar
	20	39	Spektrum	Magyar
	21	40	MTV Europe	Angol
	22	41	TV 2	Magyar
	23	45	TV 3	Magyar
	24	46	PRO 7	Német
	25	47	National Geographic	Angol/Magyar
	26	48	Z+	Magyar
	27	49	RTP	Spanyol
	28	50	Eurotika	Angol
	29	55	TVE	Spanyol
BBS + HBO 3108 Ft	30	30	HBO Mozicsatorna	Magyar

Fenti programcsomag előfizetési díjak az 1999-ban érvényes árakat tartalmazzák. A programcsomagok díjai a műsorszolgáltatók árváltoztatásának függvényében módosulhatnak!

Chamblyban jártunk

A fúvószenekar és a majorettescsoport emlékképei

Egy kulturális kapcsolat eredményeként a fúvószenekar és majorettescsoportunk franciaországi meghívásnak tett eleget júliusban. A kapcsolat két évvel ezelőtt kezdődött, amikor városunkban járt a Chambly Folk együttes Bernard Marlet vezetésével.

A meghívás tavaly augusztusban érkezett Claude Pierre úrtól, a zeneiskola igazgatójától. Azóta készültünk erre az útra, nem kis izgalommal. Fiatal zenekarunknak és majorettescsoportunknak ez volt az első bemutatkozása határainkon túl. És hát a név kötelez: az elődők sikereit nagyra becsüljük és példaként áll előttünk.

Az utazás előtti intenzív felkészülés már a nyári szünet első napján megkezdődött.

Az egésznapos próbák nem kis feladatot jelentettek, de jól bírták a gyerekek, köszönhetően Csáki Kálmán karmester lelkes munkájának. Az igényes szakmai munka mellett olyan közösséget kovácsolt, amelyben kicsi és nagy egyaránt jól érzi magát.

Két vidéki zenész is csatlakozott a zenekarhoz, mindketten eddig

fellépés telt ház előtt zajlott. Hangversenyünk két részből állt: az első részben magyar szerzők műveit játszottuk, a másodikban pedig showműsort hallhattott és láthatott a lelkes közönség. Óriási siker volt az előadás.

Következett egy "magyar nap". Magyar ételeket főztünk, melyhez Mészáros István vendéglős úrtól kaptuk a hozzávalókat.

Hétfőn a tengerpartra kirándultunk. Az egésznapos fürdőzés alatt jutott idő homokvárépítésre, homok-focira is, és szerencsénkre láthattuk az apályt is.

A franciák nemzeti ünnepének előestéjén Meruban szerepeltünk egy nagyszabású rendezvényen. A parádés tűzijáték előtt a - számunkra szokatlan - petárdázás okozott nem kis izgalmat.

Szerdán újabb helyszínen mutatkoztunk be, Persan városában. Az előadás itt is hatalmas sikert aratott, csakúgy, mint Chamblyban. Méltó befejezése volt a franciaországi vendégeskedésünknek. Mert sajnos, elérkezett a hazautazás napja. A viszontlátás reményében búcsúztunk el vendéglátóinktól.

Még egy utolsó emlékképek választottuk az egyedülállóan szép strassbourgi katedrális, melyet fényjátékokkal is megcsodálhattunk. Végül július 16-án délután szerencsésen hazaérkeztünk.

Úgy érezzük, hogy szép emlékeket hagyunk magunk után Franciaországban, és sikerült öregbíteni egy kis országot a kis városának, Abonyinak a jó hírért.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik hozzájárultak a sikeres úthoz:

- a szülőknek, akik lehetővé tették az utazást a gyermekek számára

- városunk önkormányzatának

- a Balaton Téglá Rt-nek

- dr. Homoki Ildikó doktornőnek

- Pécsi Zoltánné vállalkozónak

- Palásti József mézeskalács készítőnek

- Mészáros István vendéglősnek

- Az Új Világ MGÉSZ-nek

Gulykáné Gál Erzsébet

hiányzó hangszereken: tubán játszanak. Nagy örömmükre jól érzik magukat nálunk, így továbbra is számíthatunk játékuikra.

A jól végzett munka után végre elérkezett az utazás napja. A Kunság Volán emeletes autóbusszával 67-en indultunk el a nagy útra július 6-án reggel. A hangszereket és a majorettruhákat a napköziotthon transporterével szállítottuk. Az utazást kétszer szakítottuk meg hosszabb időre: az autóbuszvezetők kötelező pihenője miatt St Dizierben, majd Reimsben egy rövid városnézésre.

Hosszú utazás végén, másnap délután megérkeztünk Chamblyba. (Chambly egy 15000-es lélekszámú, kellemes hangulatú kisváros, Párizstól 30 km távolságra.)

A városházi fogadás után elfoglaltuk a szállásokat. Együttesünk fele családoznaknál kapott szállást, a többieket egy kollégiumban helyezték el vendéglátóink.

Csütörtökön Párizsban jártunk, városnézéssel kezdtük, az autóbusból csodálhattuk meg az eddig csak filmekből és könyvekből ismert épületeket. Majd néhányat közelebbről is sikerült megnézni. (Notre Dame, Louvre) A nap befejezésésként felmentünk az Eiffel Toronyba, ahonnan ismét láthattuk egész Párizst fényekben pompázva.

Egyik ámulatból a másikba estünk, mert másnap Versailles-ba látogattunk el. Oda, ahová történelmünk nagyon fontos eseménye kötődik. (Trianon)

Az első fellépésünk szombat este volt, melyet egy egész napos baráti találkozó - barbecue party a zeneiskola udvarán - előzött meg.

Már délelőtt is nagy érdeklődés volt zenekarunk és majorettescsoportunk iránt, amikor a város főterén menetprogramot mutattunk be. Az esti

Méhészek barátkozása

Erezni már az ősze lehetétét, hűvösödnek az éjszakák, de a nappalokban még miénk a nyár. Augusztus 21-e van. Elmúlt István király ünnepe, útrákeltek gólyáink is, és a második kelés fecskéi is tornáztatják szárnyaikat, hogy a közelgő Kisasszony napja körül ők is búcsút "inthesenek"...

Ez a szép nyárvégi nap tette még szebbé, emlékezetesebbé annak a német méhészküldöttségnek abonyi tartózkodását, akik az Imkervein-Altenahr Mayschloss "Georg Knieps" Egyesület tagjaiként Sági Miska barátunk "idegenvezetésével" Ausztrián kívül hozzánk is ellátogattak, mégpedig az abonyi Sági Ferenc Méhész Klub meghívására.

Harmincöt lelkes ember érdeklődése kísérte ezt a napot. A múzeum látogatása után rövid városnéző sétán ismerkedtek a vendégek Abony nevezetességeivel, s nagy ovációval köszöntötték a templomokba igyekvő fiatal esküvői párokat, akikkel a városháza előtt találkoztak. Azután a templom megtekintése következett, Nagy András plébános úr mutatta be a templomot. Ezt követően az abonyi méhésztársakkal autóbusszal szállva a program szerint Lipák József Szelei úti konténeres méhészetét és műhelyét látogatták meg, majd Király István Rókalukas dülői tanyája és méhészete fogadta a barátkozó népes csapatot. Töröcsik József klubelnök köszöntötte ez alkalomból a Sági Ferenc Méhész Klub nevében a vendégeket, s a helyi méhészek munkájáról adott tájékoztatást. Kölcsönös kérdések-válaszok közben gyorsan telt az idő, különösen mikor a "gazdasszony" s a méhész-feleségek pogácsáira kacsintgathattak. Egy kis "kerítésszagató célzóvíz" meg egy kis nagyjárású vinkó után még táncra is perdültek. Sági Miska csak nehezen tudta a társaságot rávenni a továbbindulásra, mert hét órára a híres Kossuth-vendéglőben terített asztal várta a vendégeket és meghívottakat. Itt e sorok írója köszöntötte a vendégsereget, kis izellőt adva Abonyról és méhészetéről /ma 35 abonyi család 1200 méhcsalád gazdája/, s szeretettel emlékezett arra a Sági Ferencre, akinek nevét 1997 óta viseli az abonyi Méhész Klub, s aki elindítója volt már az 50-es évek elején az abonyi méhészek összefogásának, felkarolójának, tanítómestere, gyámoltója fiatal kezdőknek, s azoknak a nagy-boczonádi, hízlaltlépes, félmézetes vándor rakodó kaptáraknak, melyeket szalmából préselt "drót-fonállal" varrt, szögelte a farészeket, melyek 40 év múltán is szolgálatban vannak. A hangulatos esten nem mulasztottuk el vendégeinkkel megtanítani énekelni a híres múlt századi katonakesergőt:

*"Nagy Abonyban csak két torony látszik,
de Majladban harminckettő látszik.
Inkább nézem az abonyi kettőt,
mint Majladban azt a harminckettőt."*

Nekünk öregeknek, Lőrinczy Lacinak, Egedi Jóskának, Molnár Pistának jó volt látni az újabb generációt: Töröcsik Józsi és Király Pistát, Gúti Józsi, Kovács Laci, a fiatal Lőrinczyt, Rimóczi Józsefet, Bevíz Csabát meg a többieket...

De minden jónak vége van egyszer. Elbúcsúztunk egymástól, mert vasárnap reggel indulni kell haza... Messze van még Bad-Breisig...

A tarlókon szépen virít a régen látott tisztesfű, a "bogarak" előregedtek a napraforgóhadat ért "támadások" alatt, de még iparkodnak, hogy a télre valót maguknak betermeljék...

Mert a bő eleség igen nagyon kell a tavaszi induláshoz.

/Gy.P./

**A Petőfi Művelődési Ház Baráti Kör
október 16-án 1 napos kirándulást szervez
autóbusszal.**

**Az úticél Mezőkövesd - Eger -
Szépasszonyvölgy.**

**A programról bővebb információkat az
53/360-681-es telefonszámon Acsai
Lászlótól lehet kérni.**

Mikelaka

Ha járjuk az abonyi határt Kosparttól Sashalomig, a Kisbalatontól Mikelakáig, keresztül - kasul úgy toronyiránt, bakancsunk hol itt, hol ott "találkozik" hajdani elődök mának szóló üzenetivel: cserépdarabokkal, edénytöredékekkel, csontokkal Bizonyára évezredek alatt kísérői voltak az akkor szálláshelyet kereső, megtelepedett eleinknek. A tudomány szépségével írt erről Dinnyés István régész múzeológus barátunk "Abony helytörténeti és helyismereti tankönyv" -ében, amint "kézenfogva" vezeti az Olvasót évezredek vándorépeinek nyomait keresve. Mert sok minden rejtőzik a föld felszíne alatt, amikről egyenlőre nem tudunk, vagy ha tudunk is, talán - kétségeink vannak ... Jobb lenne, ha látnánk!

Ilyen a mi Mikelakánk, a Karára vezető úton, ahogy a hármaskilométerkőnél jobbra lekanyarodunk a dülőútra, a jobbkez felőli oldal a Mikelaka dülő. Itt az a bizonyos szállás löherelével alakú Árpád-kori templomának földalatti romjaival, melyet a múlt század végén még látott apai dédapám, meg az 1860-ban született nagyapám, kiknek kis birtoka igencsak a templomos hely szomszédságában feküdt. Tőle, meg Retkes Amál nagyanyámtól hallotta az én apám, nekem meg ő adta tovább...

Hogy kik laktak abban az időben /ti. a m. század utolsó negyedében/ a XVII. század dülőben, amely azután a szállás helyéről a Mikelaka nevet kapta, ma már (a korabeli térképek megnevezése szerint!) pontosan tudjuk: 1880-ban Czettel József Éliásné és Juhász Istvánné András // tanyaháza már állt. A századfordulót követő években Szabó Pál Benke öregét, Retkes Lajosét, Fehér Jánosét, Retkes Jánosét Gergely fia, Czina Ferencét, Tóth Mihályét és Andrásét, a dülő végén legbelső tanyaként Maczó Jánost tartja számon a földék nyilvántartása.

Olyan harminc év múltán a Vargák, Garas kisasszonyok, Meleg gépész, Maczó Lajos, Fehér László, Györe Jani bátyám, Czina Ferenc, Boldizsár Lajos, Sándor Mihály, Nagy Sándor, és a legvégében Falusi András tanyáját ismerték... Innen már csak a gát tetején lehetett eljutni gyalogszerrel a szomszédos Lengénadás dülőbe. Persze, előtűk-utánuk a tanyák között voltak tanya nélküli földek. Gazdáik a "városban" laktak, s vagy innen jártak művelni, vagy haszonbérbe adták a kis "birtokot". A szépen rendben tartott házak fala, ha kicsit "megrökönyödött" az öregségtől, esőtől, jégveréstől, megtapasztották, fehérre meszelték, alját késsel, vagy barnával "elhúzták", hogy csépléskor az új kenyérnek valót tiszta tanya várja...

De, hogy a dülő másik oldala - a Füzésér se sértődjön meg, ballagjunk vagy másfélezer lépést tanyától - tanyáig haladva, meg vagy százhusz évet visszafelé: Richter Áron, Varga Mihály Samu és Györe József /dédapám/ tanyája "kiabálta" egymást. Se több, se kevesebb a hosszú dülőben. Az ő tanyájától még jó lódulánnyira volt /van/ a "nagykrakó", de akkor, abban az oldaiban több tanya már nem volt. Hát ennek a területnek - Mikelaka szállásnak - népét látta ez a vidék templomozni...

Azt írja a "Magyar Igazgatástörténeti Helységnevelikon", hogy az "elpusztult Mikelaka helység romjain 1700 után települt Abony."

Mindenesetre vitatkozzanak csak a régészek meg a történészek, egy biztos az a bizonyos Árpád kori templom Maczó Lajos bátyám tanyája körül, egy kis hajlat melletti emelkedésen mutatta romjait dülőbeli eleinknek...

Kukoricafosztások csillagtalan éjszakába nyúló beszélgetéseinek, meg lámpagyújtás utáni téli estéknek sokszor témája volt a fantáziát mozgató, láthatatlan rom: az elpusztult szállás, ahol a legenda szerint egy nagy aranykereszt van elásva, amit már régen is kerestek, de meg nem találtak, meséli Dirner József barátunk, akinek öregapja: Mészáros Sándor /a Telekőparti tanya gazdája/ megesküdtött volna minden szentre, hogy ő ezt így hallotta ugyancsak öregapjától...

Hogy kik, miért ásták volna el? Nyilván a "kutyafejű" tatárok elől, jóval a török janicsárok előtt...

Államiságunk ezredik évfordulójára emlékezve 2000. augusztus 20-ra szeretnénk mi is maradandó emléket állítani letűnt idők nyomtalanul eltűnt falvaira, szálláshelyeire, közöttük Mikelakára is emlékezve. Mert megszentelt a hely, hol elődeink századokkal előbb hazát s házat teremtettek...

/Köszönöm Retkes Károlyné Fehér Margit és Retkes Károlyné Retkes Erzsébet "hugomasszonyoknak", Retkes Jani bátyámnak, Sándor Laci barátomnak, törzsökös dülőbeli atyámfiaimnak emlékező segítségét és Vincze Kálmán térképészünknek./

/Gy.P./

Vendégségben voltunk

Az Abonyi Kulturális és Sportnapok keretében gyermekrajzpályázatot hirdettünk. A kiállítás, mely a pályázatra érkezett rajzokból rendeződött, május 21-én, Szabó Ferenc országgyűlési képviselő úr nyitotta meg. A képviselő úr ígéretet tett, hogy a nyerteseket családtagjaikkal, felkészítőikkel vendégül látja egy napra a nagykőrösi vadásztársaság kiskastélyában. Némi szervezés után június 26-án reggel 8 órakor útnak indultunk. Kicsik és nagyok már az úton jól érezték magukat. Már negyed kilenckor előkerült a tízórai, a ropogtatnivaló és az innivaló a tarisznyákból, hiszen már tizenöt perce úton voltunk, s energiát kellett gyűjteni a szabadtéri játékokhoz.

Megérkezésünk után a felnőttek nekiláttak a konyhai feladatok elvégzésének, hogy mire a szakács megérkezik, minden a rendelkezésére álljon. Az óvónők, szülők javaslatára játszótérrel készültünk, hogy lekössük gyermekeink idejét. Mi, szülők, igazán jól játszottunk. sorozatban készültek hánscból, csuhéból, anyagokból bábok, angyalok, míg a gyerekek a kastély parkjában labdázta. tollasozta, az udvaron lévő asztalokon rajzolhattak, papírfűzővel játszhattak.

Ebéd után elpilledt a társaság, csak egy-egy derékka tudunk ülni.

A finom vadpörkölttől jóllakottan nem nagyon volt kedvünk mozogni. A gyerekek a kastély kis szobáit és erkélyét is birtokba vehették mint lovagok és úrhölgyek.

Csak délután 3 óra körül tudunk a kiadós ebéd után eleget tenni Szabó Ferenc invitálásának, hogy vadlesre menjük, illetve felfedezzük az erdőt. Távesővekkal felszerelve, izgatottan értünk el a magaslesig, de sajnos, a gyereksapat ricsajától megriadhattak a vadak, így eggyel sem találkoztunk, csak néhány békának sikerült társaságunkat szórakoztatnia.

Visszatérve a kastélyhoz, zsiroskenyér, paradicsom, paprika várta a gyaloglástól újból megéhezett kis vadászokat. Néhány perc alatt több tálcányi zsiroskenyér fogyott el.

Hazatérve mindenki jó érzéssel, kellemesen elfáradva, ugyanakkor nagy élménnyel szállt le a buszról.

A résztvevők nevében is szeretnénk megköszönni Szabó Ferencnek és kedves családjának a vendéglátást, hiszen egész nap azért dolgoztak, figyelték óhajainkat, hogy jól érezzük magunkat.

Fajkáné H. Zsuzsa

TÁRSASTÁNC TANFOLYAM

ABONYBAN
A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

JELENTKEZNI LEHET KEZDŐ ÉS HALADÓ SZINTRE

A TANFOLYAM 1999. SZEPT. 24. - ÉN KEZDŐDIK
ÉS PÉNTEK DÉLUTÁNONKÉNT - ESTÉNKÉNT LESZ.

IDŐTARTAMA 10 x 2 ÓRA.

A TANFOLYAM DÍJA 2800 FT.

JELENTKEZÉS, BEIRATKOZÁS, TÁJÉKOZTATÁS

ÉS MINDEN EGYÉB SZEPTEMBER 23. - AN

CSÜTÖRTÖKÖN 18 ÓRÁKOR AZ ABONYI

MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

ÉRD: 06-30/ 207-8133

3 x 3

könyvtári játék gyerekeknek

Könyvtári játékra hívunk minden abonyi általános iskolás
könyvtári tagot és leendő olvasót!

Gyertek el könyvtárunkba október és december között 3 alkalommal
és kölcsönözzetek! Ha részt kívántok venni a játékban, alkalmanként

3, a játék ideje alatt 3x3 kérdésre kell válaszolnotok a
könyvtárral és a kikölcsönzött könyvekkel kapcsolatban. A
játékszelvényt a kikölcsönzött könyvvel együtt kapjátok meg. Azt
kitöltve a következő kölcsönzéstkor kell leadnotok. Ha mindhárom
válasz helyes, egy könyvjelzőt kaptok, melyből 3 darabot -
fordulónként más színűt - kell összegyűjtenetek
1999. december 15-ig!

Ha ezt teljesítettétek, már nyertetek,

de egyéb nyeremények tulajdonosai is lehettek!

Nyeremények: A 3 különböző színű könyvjelzőt
összegyűjtött játékos jutalmat kap.

Kisorsolunk 3x3 ajándécsomagot: 3 ajándécsomagot a 3
könyvjelzősök között, 3 ajándécsomagot a 2 könyvjelzősök között,
3 ajándécsomagot az 1 könyvjelzősök között.

Eredményhirdetés: 1999. december 17-én 14 órakor
tartandó műsoros délutánon.

Belépőjegy: legalább 1 darab könyvjelző.

Várunk benneteket a könyvtárban!

A könyvtár nyitvatartási
ideje a következő:

hétfő: zárva

kedd: 9-17-ig,

szerda: 9-17-ig,

csütörtök: 9-17-ig,

péntek: 9-17-ig,

szombat: 13-17-ig,

vasárnap: zárva

TÖRTÉNELMŰNK AZ EZREDFORDULÓ TÜKRÉBEN

IV. RESZ

A kerámiák égetéséhez szükséges kemen-
ce mindkét helyen előkerült. Az Olt-völgyi
Erőd környékéről éppúgy, mint a mezopo-
támiai Samarrában. Felhasználási módjuk
is megegyezett.

A Kárpát-medencéből visszahúzódó jég-
korszak után a medence legnagyobb városa
ERŐSD volt. Erőd és a mezopotámiaiak
kapcsolatot tartottak egymással, erre utal-
nak a feltárt leletek, valamint azonos szel-
lemre és gondolkodásmódra. Sőt, bebi-
zonyosodott az is, hogy a későbbi fém-
művességhez szükséges anyag - a tradi-
cionális egybetartozás értelmében - /Körös-
Tardos/ az erdélyi területekről került elő.

A hatalmas területen szétszágú szabír
műveltség mindenfelé azonos volt. Ál-
lattartás, földművelés, öntözőcsatornák,
növények ápolása, mind-mind innen indult
el és terjedt szét. Európa is innen merített.
A csatornázás hatalmas munkáit szekerek,
talicskák, rézcákányok és lapátok segí-
tették, valamint szurokkal bélelt kosarak.

A rézművesek már késeket, dárdahegyeket,
nyilakat, kardokat, törőket készítettek, va-
lamint rézfokost is.

A ma nagyon számító hatalmak nem akar-
ják elismerni, hogy egész Európa - és benne
az ő országuk - mezopotámiai kisugárássra
született.

Hát nézzük!

Az ő-szabír nép a természeti erőkből hívó,
földműves nép volt. Központjuk a Zab folyó
felső szakasza. Innen indult gyors lábakon
a földművelés és az állattenyésztés tudomá-
nyára. /Kecske, juh, szarvasmarha, disz-
nó./

Palesztin, Libanon, Zágros-hegység, Dél-
Anatólia, az Elbrusz keleti része és a Hindu-
Kash, az egész Mezopotámia, majd a
Kárpát-medencébe is eljutott. Rézöntés,
bronz, vas, acél az ő munkájuk.

Asszonyaikat hajlított formában helyezték a
sírba gyöngyökkel és nyakláncokkal fel-
díszítve. A férfiak mellé könnyű fegyvereket
helyeztek. /Pi. kovaköböl faragott könnyű
kést./

A kerámiák előbb csak használati célból
készültek, majd csak díszítésre. /Gabo-
natárolók. Kisplasztikák./

Kicsi, apró szobrocskák mutatják az utat,
amerre a magyar-szabír ősök megfordultak.
Megtalálták őket az erdélyi Olt folyó
völgyében, Erősdön, melyeknek korát hat-
ezer évre becsülik.

Megtalálták őket ERES-ERŐS néven, de
megtalálták ezeket a kis nőket ábrázoló
szobraikat ŐSARATTA-ban, a Kaspi-tenger
mellett, de az ő-szabíroktól elszakadt
pelazgoknál, ill. etruszkoknál is, mint a
vallásukban tisztelt istennőket.

A szabíroknál már megtaláljuk a vályog-
ból épített téglalap alapú házakat, tűz-
helyet, égetett gabonataróval. Az itt
készült kerámiák díszében már elemei-
ben felfedezhető a későbbi magyar
rovásírás.

A Hassuna kultúrkör a turáni területet,
a hatalmas szabír birtokot, /Szíriát, Kiu-
zisztánt, Turkesztánt, a Kárpát-medencét/
az eddig felsoroltakon kívül ösz-
szekötötte az építési forma is. Pl.: az
agyagból döngölt padlózat, mely alá az
égetett terménytároló korszakot is súly-
lyesztették. Közös pont volt még az ön-
tözőcsatornák készítése, majd felhasználá-
sára. A csatornák készítéséhez szeker-
eket, ásókat, lapátokat, talicskákat, bitu-
mennel bélelt kosarakat használtak.
Igazolja ezt, hogy a Yarin Tepei lelőhe-
lyen rézből készült szerszámokat, fokost,
még csákányt is találtak.

Tény, hogy a szabír /Subár/ nép nyugati
ága óriási szerepet töltött be a Balkánon
és az Égei-tenger szigetein, az olasz fél-
szigeten, Ibér-félszigeten. Régészeti
leletek igazolják, hiszen szabír kerámiák,
fokosok, kerültek elő sok példányban.

A fokosnak óriási szerepe van a magyar
hitvilágban, az ősmagyar vallásban.

A turáni kifejezés Mezopotámiából ered,
mint ahogy az ősi szabír nép őshazája is
Észak-Mezopotámia. Világos már, hogy
a mindenfelé szétágazó szabír nép a
turáni kifejezést mindenfelé magával
vitte.

Turáni Alföldnek nevezzük a Kaspi és
Aral-tenger /tó/ közötti síkságot. Ugyan-
akkor ASINA néptől származtatjuk a
hajdan itt élő, turáninak nevezett: sakák,
dahák, massagéták, pártusok, őstörökök,
ossét, asszu, uz, guz, ogus, mada, jász,
onogus, hunogur, besgur stb. népeket.
Az ékírásban KU-MA-GARI-nak /Nagy
Erős Nemzetségnek/ írott óriási nép-
csoportnak teljes nyelvazonossága ki-
mutatható.

Kaldea nyelve az ŐSNYELV. Ennek az
ősnyelvnek mintegy 650 szava, gyökér-
szava minden más nyelvvel kapcsolatba
hozható.

Mint látjuk, a hatalmas turáni területen a
szabír népek mind ezt az ősnyelvet
beszélték, mely a magyarság ősnyelve,
és ma is több mint másfélezer szót
használunk belőle.

Badinyi Jós Ferenc szerint a szabír név
istenfényű arc-napbarnított-arcot jelent.
A SAPIR = Szabír nevet megtaláljuk a
7000 éves tatárlaki táblácskán. Ami
értékes ajándéktárgy!

A svager

Nem sok tavasz múlt még el akkor fö-
löttem, de rettentően élveztem a vásári
sokadalmat. Addig kunyeráltam, addig
könyörögtem, míg szüleim nagyapámra
bízta, kivel elindulhattunk vásárt látni.
Először meg kellett nézni az állatvásárt.
Tóth Béni bátyámék, Torma Pálék, "Dön-
cő"-ék tanyája meg a "cédulaház" fogta
közre azt a területet, ahol a vásárt tartot-
ták.

Ahol a lábasjóságok cseréltek gazdát, az
kifelé a Kőrösi út baloldalára esett, a jobb-
oldalon a kirakodó vásár sátrai helyez-
kedtek el. Ott volt ám csak nézni-látnivaló.
A lánchinta, a sergő, a célövölde, a gyors-
fényképész sátra ... Az ügyelgő planétás-
ember, a csilingelő fagyaltárus, meg a
többi...

Micsoda vásárok voltak akkor sok-sok
sátorral, ahol mindenféle hasznos dolgot,
finomságot /de haszontalanságot is/
lehetett venni.

De a gyerkőcöket mindig, mindenké-
zött legfőképpen a bicskák érdekelték, no
meg a "kapszlis", meg a "stuplidugós"
pisztolyok.

Volt ott budlibicska, gyöngyházberakásos,
meg láncon lógó, színes "halasbicska" is.
Az volt ám az igazi, mert azt elvesztés
elleni biztosítékként oda tudtuk kapcsolni
gomblyukba, szvetterünk zsebéhez, hogy
a nehezen kialakult szép kis "jóság"
nyugodtan lapulhasson zsebünk mélyén...
A nagy zsbongásba, sátrak között, de az
állatvásár útvesztőiben, rúgós lovak kö-
zött is találkoztunk "A svagerral."

Hogy ki volt A SVAGER? Vásározó, vándor
bosnyák, aki mindenkit svagernek /só-
gornak/ szólított. Nyelvünket nehezen
beszélte.

Nyakában nyaklóval ellátott nagy fonott
kosár, benne mindenféle kincsek...

Megszólította a báméskodókat, kínálta
portékáit, a "bricskát, "bretva"-t, hajtűt
és hajcsatot, görbefésűt meg lámpabelet,
pipát meg varrótűt, dóznit, mutyiban tűz-
követ is az öngyújtókba, meg még száz-
félét...

A mi bosnyákunk "szép szál legény" volt.
Legalábbis nekünk mindenestre külön-
leges öltözeke, meg a Balkánon hasz-
nálatos karimátlan, vörös színű gyapjú-
fővege, a feztől is melynek tetejéről
fekete bojt lógott - báméskodásunk
"tárgya" volt.

Szöges végű, hosszú kampósbotlalt járt-
kelt. Ha elfáradt, vagy körülfogták a
vásárlók, báméskodók, botját "boltja" alá
helyezte, így könnyített a vállát húzó
"magazin"...

Ha kérdezték: sógor, honnan? csak annyit
mondott - messze, svager...

Biciklivel sok vásárra, piacra eljutott
Bosnyákországból - Bosznia-Hercegovina-
ból...

/Gy. P./

"Jaj úgy élvezem én a strandot..."

A nyár a kikapcsolódás, a pihenés, a nyaralás időszaka. Sokan hosszú ideig álmodozunk, tervezgetjük, hogy hova is menjen a család. Legtöbb esetben olyan helyet választunk, ahol fürödni, úszni, pihenni is lehet.

Abony is olyan település, amely rendelkezik melegvizű medencékkel, évtizedeken keresztül híres volt termálvízű strandjáról. Sajnos, az utóbbi időben - függetlenül attól, hogy több vállalkozó, művelődési intézmény azon fáradozik, hogy a falusi turizmust fellendítse - ez a terület egy kicsit háttérbe szorult. Pedig, ha megfelelően tudnánk élni a természet adta lehetőségekkel, valószínűleg nem itt tartanánk.

Egy beszélgetés kapcsán merült fel bennem az ötlet, hogy igazán érdemes volna e témát egy kicsit körüljárni. Vajon mi az oka, hogy a sokak által kedvelt helyi strand ott tart, ahol tart. Egy kicsit hibásnak érzem magunkat, abonyiakat, (a helyi újság szerkesztőjeként is), mert mi sem propagáljuk ezt kellőképpen, mint a legtöbb stranddal rendelkező város. Nem fogadják a városunkba érkezőket tájékoztatók, irányítóablák, amelyek megmutatnák, hogy mi, s hol található. Pedig vannak értékeink, melyeket lehetne népszerűsíteni.

Most vettem kezembe a Magyar Turizmus Rt. több nyelven megjelentetett turisztikai kiadványát, melyben a térképen Abony neve mellett nem szerepel, hogy rendelkezünk stranddal. Pedig az 1982-ben kiadott Magyarország autósatlaszában még szerepel a strandfürdő.

Beszélgetőpartnereim: Szökrön László, a strand vezetője és Fekete Tibor, a strandbüfé üzemeltetője.

- Ön hogyan itéli meg, milyen mértékben adottak a feltételek a kor követelményeinek megfelelő működéshez?
- Strandfürdönk kis- és ideiglenesen működő intézmény. A kés hegyén táncolunk, szükséges rossznak, kényszerből fenntartottnak érezzük magunkat. Ezt a strandot

1959-ben lakossági összefogással, társadalmi munkával építették az abonyiak, elsősorban saját szórakoztatásukra. Fejlesztésére, a medencék bővítésére már több esetben gondoltunk, de a megvalósítás abbamaradt. Pedig, ha fenn akarunk maradni, érvényt szerevve a XXXVII. Eü. törvény előirányzatainak, 2002-ig nagyobb beruházásokat kell megvalósítanunk - mondja Szökrön László.

- Mennyiben sikerült a bevételi terv előirányzatának eleget tenni?

- Sajnos, jelentős mértékben veszteséges a strand. Ez a rossz időjárási viszonyokból, a nem megfelelő higiéniai körülményekből, hiányos propaganda tevékenységből adódik.

- Mennyire tudják összehangoltan végezni az úszótanfolyamok lebonyolítását, hiszen tudjuk, hogy nagyobb az igény, mint a lehetőségek?

- Nyitvatartási időket úgy alakítottuk ki, hogy le tudjuk bonyolítani tanfolyamainkat. Hétköznap 12-kor, hét végén 10-kor nyitunk. A béreltetesek, kabinosok természetesen használhatják az úszómedencét ettől függetlenül, mert mi csak néhány pályát veszünk igénybe.

- Ez a strand egy sajátos helyzetben van, hiszen hosszú évek során kialakult az a kör, akik élni szeretnek volna a melegvizű medencé adta lehetőséggel, pihenésüket, nyaralásukat városunkban megvalósítani. Milyen kapcsolatban állnak a bérlőkkel? Élhetnek-e az itt lakók a "gazda" szerepével, parkosíthatják-e, szépíthetik-e a hozzájuk tartozó területet?

- Ez változó. Attól függ, hogy ki milyen igényrel, kéréssel fordul hozzánk. Sajnos, nem minden esetben tudunk mindenkinek eleget tenni, megfelelni. Szépítést, parkosítást mi is szeretnénk, s ha találkozik az elképzelés, miért ne.

- Már többször megfogalmazódott bennem, vajon mi az oka annak - ha már itt vannak ezek a picinyke lakások - miért nem lehet kemping formájában működtetni ezt a komplexumot. Gondolok itt olyanra, hogy szabadtéri főzőhely, nyársalóhely kialakítása, rögzített padok, asztalok lerakása, gyermekjátékok, hinták, mászóakák, homokozó biztosítása.

- Hosszú éveken keresztül a gyerekek rendelkezésére állt itt több hinta is. Azért kellett felszámolnunk, mert a strandon bekövetkezett balesetek jelentős része ebből adódott.

Nyársalásra, szabadtéri főzésre van lehetőség, igaz, nem itt a medencék környékén, hanem a volt kézilabdapálya területén.

- Én már több ízben felajánlottam az itt lakó vendégeknek mobil nyársalómat - veszi át a szót Fekete Tibor -, de ezt még nem igényelték.

- Mint már a bevezetőmben is említettem, egyre többen vállalkoznak kulturális rendezvények megszervezésére, lebonyolítására. A strandon is egy ilyen rendezvénysorozatnak le-

hettünk résztvevői a nyár folyamán három hétvégén is. Ezeknek a programoknak fő szervezője Fekete Tibor, a strandbüfé üzemeltetője.

Mi adta az alapötletet, hogy belevágjatok a rendezvénysorozat megtartásába, milyen ötletek alapján állítottátok össze a programokat, és ki finanszírozta a költségeket?

- Az alapötletet Mészáros Istvántól - a Mészáros Vendéglő tulajdonosától - kaptuk a Püskösdőlő kapcsán. Itt van a nyár, a strand, emberek, és nincs olyan program, ami szórakoztatná az őket. Úgy gondoltuk Laci bácsival, hogy meg kellene próbálni néhány hétvégén rendezvényt tartani. Beadtuk a kérelmünket a Polgármesteri Hivatalhoz. Ott megtárgyalta két bizottság, a testület, s végül bizonyos feltételekkel kérésünket elfogadta.

Szökrön Laci bácsi és csapata biztosította a hátteret, mindenütt ott voltak, ahol kellett. A teljes finanszírozást magamra vállaltam, ami a vártnál jóval nagyobb összegre rúgott. Nem volt könnyű, számtalan álmatlan éjszakánkba tellett, de úgy érzem, hogy megérte.

- Volt-e rendbontás vagy probléma az éjszakai fürdőzéssel?

- Fel voltunk készülve. A rend fenntartását a rendőrség és a Vagyonvédelmi Alapítvány segítségével oldottuk meg. Mint az alapítvány kuratóriumának titkára, itt szeretném megemlíteni, hogy a polgárőrség bármikor s bárkinek a rendelkezésére áll, ha városi rendezvény biztosításáról, a város érdekeiről van szó. Az előrejelzések alapján azt vártuk, hogy többen fognak élni az éjszakai fürdőzés adta lehetőséggel. A vártnál kevesebben vették ezt igénybe.

- Az éjszakai fürdőzésről jut eszembe! Mi befolyásolja azt a rendelkezést, hogy az itt lakók és a béreltetel rendelkezők is csak este 8 óráig használhatják az úszómedencét?

Meg lehetne-e oldani, hogy ezt az időszakot 22 óráig meghosszabbítsák? Véleményem szerint úgy is csak olyan emberek vennék igénybe, akik úszni tudnak.

- A medencék használatát házirendben szabályoztuk. Már többen jelezték az ilyen irányú igényüket, de sajnos, nem tudjuk teljesíteni. Rendelet szabályozza, hogy bizonyos méretű és nagyságú medencéhez úszómestert kell biztosítanunk, nélküle senki sem tartózkodhat ott. Így nem engedhetjük meg, hogy bárki használja még saját felelősségére sem.

- Milyen volt a rendezvény visszhangja?
- Rendezvényeink látogatottsága a vártnál jobban alakult. A résztvevők köre igen széles skálán mozgott, a karon ültőtől az aggasztánig minden korosztály jelen volt. Aki itt volt, az jól érezte magát. Ezt azért emelem ki, mert olyanok is véleményt mondanak a rendezvénnyel kapcsolatban, akik nem voltak jelen.

- Én szinte majdnem mindegyik rendezvényen részt vettem és érdeklődtem. Összefoglalva az alábbi véleményeket hallottam:

Majdnem mindenki jónak tartotta a programokat. Az ötlettel mindenki egyetértett,

Munkában a csúri a gulyásfőzés versenyén

Születésnap!

Általában augusztus 20-án már hívószóbbak az esteek, borunkon érezzük, sajnos, közeleg az ősze.

Vége a nyaralás, szórakozás időszakának. Még egy utolsó szabad hetvege, amikorra egy jó programnak adhatunk helyet a Mészáros Vendéglő. Az előző Abonyi Naplóban olvashattuk Tóth László zenekarvezető invitálását a Party Music Band születésnapjára. Sokan - talán többen is, mint mi mennyirek betértünk - ígadtuk el a meghívást. Barátok, kedves ismerősök készíthették egymást, kellemes zeneszó mellett, vészforgótt hűsítőkkel meséltuk nyári élményeinkkel.

Az együttes repertoárján a komoly zene slágereitől a könnyűzenei klaszikusokig megtaláljuk zenét hallhattunk nagy örömmel. Az ünnepeket egységes mellett felpepit az Aurora Csatorzenekar, most először dobos kísérettel, hatalmas sikert aratva.

A színelvet felhasználva beszélgetünk Tóth Lászlóval, a zenekar vezetőjével.

Az első szárnyevadásoknál 1997 tavaszán lettek. Sikeres szereplésünkön felbuzdulva, Abonyban először a 1997. szeptember 7-én a Mészáros Vendéglőben adták másodszor. Tulajdonképpen ez az az időpont, melyhez körítjük születésnapunkat. Azóta ma már a harmadik alkalommal gyűjtjük össze az ősze közeleltével. Mint ahogy a hangulat is mutatja, sokak örömeire.

Mészáros István, a vendéglő tulajdonosa, szívesen partner a kulturális rendezvények megtartásában, ha a helyszín a Mészáros Vendéglő.

Abonyban én voltam az első, aki lépéseket tett a földi művészek kiakasztásában. Nehéz feladatot vállaltam, hiszen várásunkban nincs kiakasztott művelői hagyományok. Felizzadok óta vannak Abonyi Kulturális Napok, de ez a rendezvény sorozat előszörben a helyi lakosságunk szívé. En előszörben a vendégeknek szeretném megmutatni magunkat, várásunkat. Így szeretnék továbbra is segíteni minden olyan zenekarnak, együttesnek, amatőrnek, profinak, aki szeretne bemutatkozni. Tehát kérem, hogy aki szeretne feljönni, és megmutatni mit tud, jelentkezzen nálam. Természetesen ezzel szorítottatva a hozam előtűgő vendégeket.

Másik szívügyem a Kőrösi Városlapu Alapítvány. Nagyban szeretném, ha rövid időn belül települne a térség. Alapító városkapu. Ez a helyi lakosságunk és a Művelődési Központunk támogatásával fog megvalósulni.

Szívesen kérek mindenkit, hogy aki tud, segítsen! 2000 forintot 1500.- Ft-os támogatással már az magyagokra nem kéne tovább várniuk.

Kérem, adukozzunk!

Számolyszám: Kőrösi Városlapu Alapítvány
OTIF fiók, Abony 11742142-20008828

Balasi Jenőné

de a megvalósítással, kivitelezéssel kapcsolatos mar többféle vélemény volt.

Nagyszerű ötletnek tartották és sajnálták, hogy ez csak most valósult meg, s nem korábban, sőt, mi több, szeretnék, ha ennek folytatása is lenne. Az esetek többségében a hangerővel, a vizesblokkok kapacitásával nem voltak megelégedve. Sokak szerint szükségünk van ilyenre, de szolidabb, halkabb zeneszó mellett, hogy lehetőség legyen emberi kapcsolatok kialakítására, baráti beszélgetésekre.

- Tervezték-e ezzel kapcsolatosan valami változtatást?

- Természetesen. Szeretnék, ha jövőre még hangosabban szólhatna a zene, de csak a hangfalakkal

körül határolt téren. Ennek van egy külön technikája, amit mindenképpen meg fogunk valósítani.

Lesz-e folytatás, bele mernek-e vágni a programok szervezésébe ilyen feltételekkel a következő évadban?

- A folytatást mindenféleképpen szeretnénk, de ahhoz, hogy a mi elképzeléseinknek megfelelő programokat nyújtsunk, sok mindent át kell alakítanunk, szerveznünk. Ez jelentős beruházást vesz igénybe.

De hogy mi valósul meg belőle, az a jövő titka.

Balasi Jenőné

AZ ÉVEZRED UTOLSÓ NAGY BEFEKTETÉSE

Szeptemberben szakkepesítési és naprakész ismereteket a Perfektnél!

Szeptemberben induló államilag elismert szakképzéseink:

Középfokú:

- pénzügyi ügyintéző
- számviteli ügyintéző
- általános gazdasági és statisztikai ügyintéző
- TB- ügyintéző
- vállalkozási ügyintéző
- vámkezelő

Felsőfokú:

- mérlegképes könyvelő
- pénzügyi tanácsadó
- pénzügyi és számviteli szakellenőr
- statisztikai elemző, szervező
- kisvállalkozások gazdasági ügyintézője
- vámügyintéző
- adótanácsadó
- okleveles pénzügyi revizor

MINDEN 50. HALLGATÓ INGYENES TANKÖNYV-ELLÁTÁSBAN RÉSZESÜL!

06-40/20-10-40 (kék szám)

OKTATÁS - KÖNYVKIADÁS - VIZSGÁZTATÁS

Információ: **374-6000** Internet: **www.perfekt.hu**

BUDAPEST ÉS PEST MEGYEI IGAZGATÓSÁG
1137 BUDAPEST, JÁSZAI MARI TÉR 5.

perfekt

Is tudni...

Az alföldi táj szerelmese, Koszta József festőművészre emlékeztek a Múzeum Baráti Körének tagjai a Ceglédi úti emléktáblájánál. A megemlékezést Abonyi Magyar Imre festőművész tartotta.

Csanádi Imre: PARASZTOK FOHÁSA
Úristen, a politikádat, akárhogy forgassuk, nem értjük. Ránk jár a rúd, - hisz látva látod. A világháborút megértük, válságot-mit nyakunkba vettünk. Gebednénk inkább bele! - hidd el, azt kívántuk. Megemlegettünk azóta minden szentjeiddel.

Mit szólnál most is, ha szobából, velünk együtt topogva nézed: szakad odakinn özőn zápor, egész nyáron, akár a végzet?!

Kupacokban rohad a szénánk. Hogy a rét vize kicsapott, vitte-hordta. - Bög a téhen ránk: mit fájjon télen? iszapot?

Búzaöldünkön békák szólnak, vízvívirág, nád ütökzik... Hát még mi nem következik? Latolhatjuk: mit hoz a holnap?

Úrnak nem vagy ölég, - sok szájas, telhetetlen úr minket rág szakadatlanul; követel: még! még! egyre még! adót! adót! - Kiir, behajt; tetéz új bajjal régi bajt.....
1941

Szerkesztői megjegyzés: A fenti versrészletet azért tesszük közzé, mert időszerűnek tartjuk.

**Az abonyi munkáscsiberek
hétköznapijai**

Pelle Sándor nyugdíjas

- Az Abonyi Gépállomás igazgatója, majd a Jászkarajenői TSZ elnöke volt.

Sanyikám! A munkatársaidat, a munkásokat mindig tiszteletben tartó, becsületes embernek ismeretek. Szeretném, ha az elmúlt évtizedekről beszélgetnénk!

- Örömmel vállaltam a beszélgetést az Abonyi Napló számára. Mezőgazdasági munkás családból származom. Négyen vagyunk ma is élő testvérek. Én vagyok a legidősebb. Elemi iskolai tanulmányaimat Abonyban a központi iskolában végeztem. Szeretettel gondolok vissza ma is Horváth Józsefre és Hajba Dezsőre. Jó pedagógusok voltak. Polgári iskolai tanulmányaim után kőműves szakmát tanultam Szolnokon az ALKMAN - HALÁSZ cégnél. A szakmunkás vizsga után nem a szakmában helyezkedtem el. Egy ideig a mezőgazdaságban, majd Szabados Kálmán útépitő mesternél dolgoztam Abonyban.

- Katonai behívó?

- Ez az a pont életemben, ami felejthetetlen és megrázó volt. 1942-ben Kecskemétre vonultam be a harcokszásláljhoz. 1944 márciusában zászlóaljunkkal kikerültünk a keleti - frontra. Egy ideig RAHÓ-nál táboroztunk, majd a Kárpátok külső vonulatánál bekapcsolódtunk a harcokba. Magyar gyártmányú TURÁN harckocsit vezettem. Velem együtt ötven voltunk a harckocsiban mikor találta érte. Sajnos, csak én egyedül maradtam életben. Megégttem, és olyan súlyos sebeket kaptam, hogy hónapokig kórházakban, sebesültszállító vonatokon kezeltek. /Ungvár, Érsekújvár, Szaniszló, Debrecen, Szolnok, Cegléd./ 1944. november közepén félig gyógyultan sikerült hazatérnem a ceglédi kórházból. Örültem az életnek, s annak, hogy ismét láthattam szüleimet, testvéreimet, rokonaimat.

- Mi történt a részleges felgyógyulásod után?

- Szüleimnél laktam, s a mezőgazdaságban alkalmi munkákat vállaltam.

- Mikor kerültél az "Abonyi Gépállomásra"?

- A Gépállomás 1948-ban alakult. 1949-ben mint körzeti mezőgazdász kaptam beosztást a Gépállomáson. Közben levelező tagozaton tanultam. Jászberényben egy mezőgazdasággal kapcsolatos tanfolyamot végeztem el. 1953-ban levelező tagozaton elvégeztem a Mezőgazdasági Akadémiát. Ezzel egyidőben főmezőgazdász lettem a Gépállomáson. 1956 tavaszán kineveztek az "Abonyi Gépállomás" igazgatójának. 1964-ben megszűntek a Gépállomások. Még ebben az évben a Jászkarajenői TSZ elnöke lettem. 1970-ben súlyos autóbaleset ért. 1972-ben ennek következtében leszálalékkoltak - tehát nyugdíjba mentem.

- Elismerések?

- Mindkét munkahelyemen igen sok elismerésben részesültem. Amire szívesen gondolok - 1962-ben az akkori minisztertől személyesen kaptam meg a "Munka Érdemrend Arany Fokozatát".

- Kérlek, beszélj a családdról is!

- 1956-ban házassodtam. Feleségem leánykori neve Gódor Teréz. Boldog házasságomból egy fiúgyermek született. Két unokám boldog nagyapja vagyok.

- A sportot ne hagyjuk ki az életedből!

- Nagyon szeretem. Az életvitelemhez tartozik ma is. Amíg a Gépállomás igazgatója voltam, minden területen támogattam a sportot. Igen sok jó sportoló dolgozott nálam. Szerettem is őket. A tömegsportot különösen segítettem.

- Hobbij?

- A sport, a TV, kertészkedés és az állattartás.

- Elégedett ember vagy?

- Igen, hiszen a keleti-fronton Isten segítségével életben maradtam. Mindkét komoly beosztásomban igyekeztem tudásom maximumát nyújtani.

Dr. Debreczeni László

főorvos

- Az Abonyi Napló nevében tisztelettel köszöntelek abból az alkalomból, hogy 40 éve megszakitás nélkül, becsületesen, tudásod legjavát adva végzed orvosi hivatásod városunkban.

Doktor úr! Légy szíves, beszélj a szülői ház melegéről!

- Jászkarajenőn születtem. Öten voltunk testvérek. Édesanyám hosszú éveken át a baromfi felvásárlásnál dolgozott Karán, majd a Községi Tanácstól, mint hivatalsegéd ment nyugállományba. Édesapám rendkívül sokoldalú ezermester volt. A mezőgazdaságban keményen megdolgozott a fizetéséért. Egyszóval igazi parasztember volt.

- Az iskolai évekről is szeretném, ha beszélnél!

- Jászkarajenőn jártam általános iskolába, ahol kiváló pedagógusok tanítottak. Mivel kitűnő tanuló voltam, az akkori iskolavezetés kérésére szüleim beleegyeztek, hogy továbbtanuljak. Így kerültem Ceglédre a Kossuth Gimnáziumba. A gimnáziumi évek idejéből különösen nagy szeretettel emlékszem Újvári Ferenc és Dizseri Sándor tanár urakra. Az érettségi után szüleim támogatásával sikeresen felvételiztem Szegedre az Orvostudományi Egyetemre. Így 1954-ben megkezdtem egyetemi tanulmányaimat. Hat év nagyon kemény tanulmányi munka után 1960-ban orvos lettem. Megérte. Még ma is csak köszönettel és hállalú tartozom szüleimnek, hogy segítettek mindenben.

- Hol kezdted el az orvosi munkádat?

- Cegléden a sebészetben, majd a baleseti osztályon dolgoztam. 1962-ben kerültem Abonyba körzeti orvosnak, s azóta is megszakitás nélkül itt végzem hivatásom. Az évek folyamán megszerveztem az ügyeletet táblás kitételrel, az üzemek ellátását, továbbá a körzeti ügyeletet az Újszászi úton. Ekkor került sor a mini labor, központi EKG, majd nagy laboratórium létesítésére. 1976-88 között ügyvezető főorvos voltam. 12 évig tanácsstag. Az ügyeletes autó bevezetését én szorgalmaztam, ami azóta is egyik fontos eszköze a betegellátásnak. Családi életem boldog és kiegyensúlyozott. Feleségem, Győri Ida a Gyulai Gaál Miklós iskolából mint tanítónő ment nyugállományba. Házasságunkból két fiúgyermekünk született. Két unoka jelzi az utánpótlást.

- Úgy tudom, jó sportoló voltál?

- Igen. 1949-ben a 60 m-es síkfutásban Pest megye bajnoka voltam az első ízben megrendezett úttörő olimpián. A foci engem is nagyon érdekelt. Hat éven át voltam egyetemi válogatott.

- Kikapcsolódás, hobbi?

- Kertészkedés, olvasás, barkácsolás és a sport.

- Elismerések?

- Két alkalommal voltam az Egészségügy Kiváló Dolgozója.

1999. június 18-án az "Abonyi Önkormányzat a Semmelweis Nap alkalmából Díszoklevéllel tüntette ki Dr. Debreczeni László főorvos urat. Gratulálok én is!

Magyar Józsefné

/Szabó Ilona/ körzeti ápolónő

- Tisztelettel írom le ezeket a sorokat *lcukáról*, mert közel két évtizede becsületesen és telkiismeretesen látja el körzeti ápolónői hivatását.

lcukal Kérem, beszéljessünk!

- Gyermekkorom igazán szép és gondtalan volt. Dolgos kezű szüleimtől mindent megkaptam /szeretetet, jó nevelést/, amire feltétlenül szükségem volt. Jelenleg is szeretettel gondolok vissza rájuk. Édesapám Komáromban 40 évig az építőiparban dolgozott mint munkavezető. Édesanyám varrónőként dolgozott. Életem talán legnagyobb megrázkódtatása volt 1996 őszén édesanyám hirtelen halála. Ezt még ma is nehezen tudom feldolgozni magamban. Egy testvérem van, építésszermősk, Szolnokon dolgozik. Testvéri, szoros kapcsolatban van a család. Az általános iskolai tanulmányaimat a Szelei úti iskolában végeztem. Szeretett tanárom volt Csupák Gáspár. Igaz, nagyon szigorú, de igazságos volt minden diákkal szemben. További tanulmányaimat az Abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumban folytattam, s itt is érettségiztem. Az érettségi után Szolnokra kerültem a Hetényi Géza kórházba. Az ápolónőképző elvégzése után a kórház sebészeti osztályán dolgoztam. Közben Budapesten elvégeztem az "Intenzív Terápiás Szakaszisztens" tanfolyamot. A tanfolyam elvégzése után átkerültem az intenzív osztályra.

- lcuka, mikor került Abonyba dolgozni?

- Tizenkét évet dolgoztam a Hetényi Géza kórházban. 1980-ban lehetőség nyílt arra, hogy Abonyba kerüljek körzeti ápolónőnek. Az I-es számú körzetet kaptam

A pilóta

/Úgy írom le, ahogy közel hat évtizede hallottam/

Talán édesapámmal lenne egyidős. Első háborút járt, kemény, szokimondó, szikár, szíjas-inas, politizáló lobbanékony magyar.

Utóljára valahol a Tószegi út mentén, a Balhás dűlőbeli kis tanyáján lakott.

Ma is előttem van vágott bajszával, élénk beszédével, nyílt tekintetével, ha valami baját-gondját megosztotta velem.

Sokáig nem tudtam a miértjét, hogy tisztos neve elé miért ragasztották ezt a semmitmondó jelzót, de háta mögött csak "üres"-nek mondták.

Egyébként is sok "Nagy" volt Abonyban. Így különbözőzték meg egymást a "Sédi"-től, az "Obrác"-tól, a "Piri"-től, az "Alpári"-tól, a "Péli"-től, meg a többtől. Így őt is, mert öregapjának, az öreg Nagy Ádámnak valami ház-csere folytán, egyik háza üresen maradvá, rajta ragadt: "ne tudná mán, hogy melyik Nagy...hát az üres Nagy"...

No, de térjek a tárgyra!

Kocsi, ló, paraszti munka, napszám is, bértemény is, meg amikor lehetett, újság, könyvek. Olvasott ember volt.

A lelke mélyén azonban valami nagyról ábrándozott...

Azon morfondírozott, míg a dohányleveleket simította - mert a dohánykertészkedéshez is értett, bár nem szerette, csak az abból "csevert" vastag szivart-, hogy addig úgy sem hal meg, míg olyan repült nem készíti, amely magasba repíti. Legalább annyira, mint a tanya kéménye. Régóta készült erre. Mikor ideje engedte, fűrt-faragott s apródonként elkészítette a megálmodott "madarat".

Vége volt a nyári munkáknak, a tavalyi szénaszalmakazlak jól megüledtek már a tanyákban úgy, hogy Sándor bátyánk is készen lett kétfedélű gépével.

Az volt a terve, hogy nyár végén próbaútra indul a tanya körül; szétnéz felülről a határban, megmutatja a szomszédoknak, hogy nem olyan ördöngős mesterség a repülés. Pláne a maga alkotta szárnyason.

Megvolt annak mindene: törzse, szárnya igaz,

hogy csak fából-lécekből, zsákorbitással, hogy könnyebb legyen /propellere, meg a "motor" hozzá, ami a biciklikhez hasonlóan láncmeghajtással működte a propellert.

Ami igaz, az igaz. Meg volt építve az rendesen, míg végre, ha nehezen is, igen vigyázva, nehogy meghibbanjon, fölvenszolták a szalmakazal tetejére, az ideiglenes reptérre...

Ki is tüzte Sándor bátyánk a főlszállás, a "beregülés" idejét Szent István napjának délutánjára. /Dél előtt még kőmeneten vettek részt feleségével, Gulyás Mária nénnel./ Eljött hát a perc...

A kazal tetején indulásra készen állt a gép. Sándor bátyám behelyezte magát az ülésbe, merthogy együléses volt. Anyjukomat a gép farkához vezényelte - ahogy ezt már előbb megbeszélték - hogy kellő időben, a propeller beindításakor a lehető legnagyobb lendülettel adjon lökést a "madárnak". Mert egy kis segítség csak kellett!

Azt mondták, akik erről tudtak, hogy egy aviatikusnak is díszere vált volna a pilóta újító "szerelese"; fekete kalapját a széltől óvandó, lekötötte, ünneplő gúnyájában illedelmesen elköszönt feleségétől abban a reményben, hogy egy rövid kör után ismét találkoznak, vagy a kazal tetején, vagy a tanya körül, ahová gépe a körülményektől függően landolni fog...

Íntegetés /majd jövők mindjárt!/, vezénylés, tekérés, a propeller is kezd működni, pörögni, de emelkedés-nincs...

Csak a kazal tővéből előkecmergő pilóta...!

"Nagyot lökte a gépen, asszony! Hallod? Nem volt meg a fordulatszám...!" Az meg csak hálálkodott a kazal tetején, hogy pilótájának - hála Istennek - nem történt baja.

A gépet meg egye meg a fene ott, ahol van...!

Hogy tényleg igaz volt a történet, én most tudom csak, leányától, Erzsikétől; csak hogy nem apjával - Sándor bácsival -, hanem testvérbátyjával, a 16 évvel öregebb Imrével történt az eset 1939-ben, vagy 40-ben szóról-szóra így, ahogy leírtam. Néki Sándor Verka néni volt a felesége, s abban az időben a Kazinczy úton laktak.

No, de ez most már mindegy, hiszen a dolog családban maradt.

Legföljebb a hírnév! Azzal meg már egyikük sem törődik, hiszen az is mulandó...

/GY. P./

Mottó: Az igaz, millió útközben nyugol, élék szokásait és fogadalmaim

150 éves fogadalom telik le

A százéves fogadalom alapján kialakult az igazi és értelmes magyarságban az, hogy sörrel nem kezeletünk. Ez a szokásunk az 1848-49-es szabadságharcunkhoz kapcsolódik.

A nyári küzdelmek tartott a legtovább. 1848. március 18-tól 1849. augusztus 13-ig. Amit a márciusi fiúk, Petőfi, Jókai, Wesselényi vezetésével elkezdtek, dicsőséges eszták során folytatódott. 1848. szeptember 29-én Pákozdi és Sükösi környékéről a honvédsereg hazjra zuvart Jellénre, 1849. tavaszán Bem apo Erdélyben. Danijanos az Alföldön halmozott sikert sikerre, Kossuth Lajos gyűjtő szavára Abonyból is több száz-an beálltak honvédek. Gyulai Gáspár Miklós tábornok, Márton Lajos 15 évesen, mint kisdobos, Ruttkay József főhadnagy, Kossuth Lajos férje, Luczkó Pál főhadnagy, Danielsz János őrnagy, Kautz Károly kapitány, Parócz János és Mihály főhadnagyk, Sepai Rélyi Ámos János ezredes, Arany főhadnagy, Abony mezőváros első alkörmányos főjegyzője, Bornemissza János százados, Dobozai Gábor tizedes, Angyalosi Fortó Elek ezredes, Bem tábornok "jobbkeze", Csizai Molnár Pál 18 évesen tüzemester Bem seregében.

Önkéntesek: Zsenyecz Mihály, Szokoli Imre, Lőrinczi Pál, Polonyi Mihály, Roth Izráel, Welstein Gáspár, Gimes Ferenc, Rekas Mihály, Gyöbe István, Mánka János és még sokan mások.

Az akkori Magyarországon élő nemzetiségiek is hazajuk szabadságért - a magyar ügyért ontottak vérüket. Az oroszait 140 ezres seregével verbe fojtotta nemzeti ügyünk. Másfél év után Világosnál Göttei Arjúr, a honvédsereg főparancsnoka letette a fegyvert. Ezután Haynau rémuralmakövetkezett. Sok ezer ember albuđokolt a magyarok elöl. Akiket elfogtak, kivégez vagy börtön várt rájuk.

Ekkor fogadtak meg a legkülönb hazafiak, hogy sörrel 150 évig nem kezeletünk. Ez az idő - 5 emberöltő - most letelt.

Ez persze nem jelenti, hogy ezután nyakra-főre kezeletünk, mert a vér nem válik szízzé! Maradunk újabb 150 évvel!

Danóth Lajos

meg és ettől az évtől kezdve Dr. Debreczeni László főorvos úr mellett végzem körzeti ápolónői munkámat közel húsz éve, becsülettel. Ez a munkakör sokban eltér a kórházban végzett feladatoktól. A körzetemben élő emberek, betegek nagyon közel kerültek hozzám. Ilyen közvetlen, bensőséges kapcsolat a kórházban soha nem alakulhatott ki. Munkám közben Kerepestarcsán elvégeztem a körzeti - nővéri tanfolyamot, ahol igen sok újat tanultam és sokat segít hivatásom minél jobb ellátásában.

- Ickuk! Kérem beszéljen a családjáról

- Házasságomból két gyermekünk született, egy lány és egy fiú. Mindkét gyermekünket mi is nagy szeretetben neveltük fel, s büszke is vagyok rájuk. Felnőtt emberek, saját életüket élék.

- Kikapcsolódás, hobbi?

- Számomra az igazi kikapcsolódást a kerti munka és az olvasás adja. Édesapámnak van egy nagy kertje, ahol mindig van tennivaló.

Köszönöm, hogy a portrék megírásához hozzájárultak!

Tóth Emő

Találkozásom a sulyommal

Minden évben vendége vagyok két hétre a Mártélyi Művésztelepnek. Amikor először jártam ott, magam is azon "száz ember" közé tartoztam, aki nem ismerte ezt a vízinövényt. Az "ismerkedés" igen fájdalmas volt. Az első fürdés után beleléptem egy száraz, partra vetett sulyomba. Hosszú és hegyes tüskéje mélyen beletört a talpamba. A tüske hegyén apró kampócska van, ami megakadályozta, hogy beleszakadás nélkül kihúzzam... Az ártalmatlannak látszó baleset másnapján helye begyulladt, s egy héti jártam a strand orvosához, aki azután rendbe hozta a

sebet...

A sulyom valóban szép, ehető, de a fürdőzők számára veszélyes, mert partszélekre kisodródva tüskéi mindig felfelé állnak, szúrásra készen.

Az élő Tiszán ma már nem találkozunk vele, a holtágakban is csak elvétve akad. Mártélyon - a holtágban - viszont nagy mennyiségben fordul elő, de nem szedhető, mivel védett növény.

Mártélyi tartózkodásom alatt vízen úszó leveleit gyakran rajzoltam és festettem.

Termése kiszáradva megfeketedik, s azok is rajzolásra, festésre készítenek az ott tartózkodó művészeket.

Ezekkel a gondolatokkal s rajzzal egészíttem ki Gy. P. cikkét, meg egy igazi sulyommal, melyet a múzeumnak hoztam. Tegyek az "új szerzemények" tárolójába, hogy az érdeklődők megismerjék.

A. Magyar Imre

Nemzeti sport 1999.
augusztus 22., vasárnapi
számából

Elhunyt idősebb Skultéty Sándor

Hetvenkilenc éves korában, szombatra virradóra elhunyt idősebb Skultéty Sándor birkózóedző. A kiváló szakember alapította az Abonyi Birkózó Clubot, amelynél 1958 és 1979 között vezetőedzőként ténykedett. A közismert edzőt annak idején a magyar válogatott szövetségi kapitányának is hívták, de ő nem vállalta el a tisztséget, mert továbbra is Abonyban akart dolgozni. Legismertebb tanítványa Varga János, aki olimpiai bajnoki címet szerzett, valamint kétszer volt világ- és Európa-bajnok. Skultéty Sándor négy évig a Magyar Olimpiai Bizottság tagja volt, a Magyar Birkózószövetségnél pedig 20 éven át elnökségi tagként dolgozott. Idősebb Skultéty Sándort csütörtökön Abonyban kísérik utolsó útjára.

Mai nap
1999. augusztus 22.,
vasárnapi számából

Elhunyt a mester

Életének hetvenkilencedik évében Cegléden elhunyt id. Skultéty Sándor, a híres abonyi birkózóműhely alapítója, neves edző. Ha valaki adott klasszist a magyar sportnak, az ő volt. Varga János olimpiai, továbbá két-két világ- és Európa-bajnokságot nyert klasszisunkat Sanyi bácsi fedezte fel. Amikor 1953-ban fejébe vette, hogy klubot hoz létre, azonnal rálelt a Ramszesz beceneven ismert, akkor még tizen-négy éves Vargára. Skultéty 1958 és 1979 között az Abonyi TSZ SK birkózóinak vezetőedzőjeként dolgozott. Hiába hívta több alkalommal Matura Mihály szövetségi kapitánynak Pestre, nem lett hűtlen Abonyhoz. Húsz éven át a Birkózószövetség elnökségi tagjaként fáradozott, MOB-tag is volt. Idősebb Skultéty Sándort csütörtökön, 16 órakor helyezik végső nyugalomra az abonyi római katolikus temetőben.

Augusztus hónapban az alábbi párok kötöttek házasságot

Kővágó Erika - Berkó Attila
Fábián Katalin - Barati László
Szarvák Zsuzsanna - Gócsa József
Telek Krisztina - Sarkadi István
Molnár Enikő - Pintér István
Dávid Ibolya - Habony Sándor
Veres Anita - Kis Mihály
Miklós Csilla - Vig Zsolt
Lehóczki Andrea - Horváth Imre
Szász Izabella - Török László
Skultéti Andrea - Zelei Csaba
Halász Tünde - Spolmin Zoltán
Pivon Ildikó - Habara László
Vadas Tünde - Komáromi Zoltán
Fekete Melinda - Micsinai Ferenc
Kelemen Anikó Ágnes - Grósz Tamás

"Akarlak, szeretlek, kellesz nekem,
dacos sűrű szíved csupa vad szerelem,
csupa vágy, csupa láng, csupa konok erő,
már lankad az ész, a védekező"
(Hajnal Anna)

Gratulálunk!

A 8. számú Abonyi Naplóban Skultéty Sándor nyugdíjas volt tanáromról írt újságcikkem nekrológ volt, mert a Tanár úr, mindenki Sanyi bácsija időközben elhunyt. Tisztelt Tanár úr! Drága Sanyi bácsil Ön már megtette életében a kötelességét. Mint volt tanárom, megtanította nekem a becsületességet, erkölcsiséget, és nagyon sok olyan szép és jó dologra tanított meg, ami végig fogja kísérem az életemet. Ezt mi volt tanítványai, soha nem felejtjük el. Ezért én hálából kérem az Úr Jézust, hogy a volt Tanáromnak, Sanyi bácsinak adjon örök nyugodalmat, békét poraira. Emlékét, tanítását örökre a szívembe zártam. Tisztelettel:

Zsákaai Tibor
hivatásos előadóművész

"Üres maradt egy
képkeret, nincsen más,
csak a képzelet.
Lépteid többé nem
hallhatom, fáj nagyon,
nincsen már több
alkalom."

Fájó szívvel mondunk
köszönetet
mindazoknak, akik
édesanyánk,
nagymamánk,
dédmamánk

Szabó Sándorné
/Fazekas Margit/

elhunyta alkalmából
részvételüket
nyilvánították, utolsó
útjára elkísérték, sírjára
koszorút, virágot
helyeztek.

Gyászoló család

"Jó uramistenem, érkezz, jöjj, mert készen az óra:
éj-felhő sűrűsül, már soha nem süt a nap -
fektess szépen az ágyba, de fölkelek, indulok én már,
és a napot keresem, hogy megújuljon a lét."
(Choli Daróczi József)

Halottaink

Vágány Andrásné 75 év, Kerekút d. 39., Berta Andrásné 78 év, Mikes K. út 32., Szabó Sándorné 80 év, Belsőerdő d. 23., Kun Sándor 84 év, Mária T. út 4., Balogh István 80 év, Újszászi út 9., Pintér Józsefné 99 év, Alkotás út 45., Nyíri Lajos 77 év, Tószegi út 23., Skultéty Sándor 79 év, Újszászi út 18., Krupincza Béláné 76 év, Szemere B. út 38., Gulyás András 51 év, Szelei út 36/a., Drávai István László 32 év.

Temetői közlemény

Az Abonyi Református Egyházközség Presbiteriuma felhívja a város temetőjében nyugvók hozzátartozóinak figyelmét, hogy a 25. évnél régebben - 1974. december 31-e - vásárolt sírhelyek használati ideje lejárt. A sírhelyek újra válthatók 1999. december 31-ig a Lelkeszi Hivatalban. (2740 Abony, Kálvin J. u. 2.)

A lejárt és újra nem váltott sírhelyek a rajtuk lévő síremlékek együtt - az ide vonatkozó miniszteri rendelet értelmében - a temető fenntartó tulajdonába mennek át.

Az Abonyi Református Egyház Presbiteriuma

Véradás volt városunkban

Hosszú évek óta évente többször ismétlődően ismét véradás volt városunkban szeptember 2-án. Értesítések, plakátok hirdették a véradás helyét, idejét. Jöttek is a véradók, többségben azok, akiket már ismerősként köszöntenek a Véradóállomás dolgozói. Közéjük tartozik többek között Fabula Andrásné, Szekeres László, Trepák István, a fényképet készítő Járdány Gyula, de még sorolhatnánk tovább a többszörös véradókat.

Az ismerősök között feltűnnek új arcok is, akik először jelentkeznek véradásra. Van, aki kicsit bátortalan, de a betegen való segíteni akarása legyőzi féltelmét. Közéjük tartozik Vámos Zoltáné, Torma Józsefné, Rimóczi Béláné, s még további 7 jelentkező.

Volt, aki a honvédségnél tartotta először véradásra a karját, s azóta is - néhány kihagyással - szaporodik a bejegyzés a véradó-igazolványában.

A véradást a ceglédi Véradóállomás főorvosának irányításával végzik az állomás dolgozói. Munkájuk végzése során kedvesek, türelmesek, figyelmesek, megnyugtatóak. Szükség is van erre, hiszen ebben a napi rohanó, ideges világunkban, amikor oly keveset figyelünk egymásra - jólesik sokszor a jó szó, s az, hogy valakivel beszélgethetünk, valaki meghallgat bennünket. Véradóink megvendégléséhez Mészáros István, a RED-REX Q. Kft., az Újvilág MGÉSZ édesüzeme és az Abony Mezőgazdasági RT. sütőtüzemétől kaptunk segítséget. Köszönet érte!

A véradónapon 124 fő jelentkezett, közülük 114-en adtak vért. Valamennyiüket, és azokat is, akik most nem tudtak eljönni - várjuk decemberben is.

Pető Istvánné

JÁRHATÓ ÉS RÖVIDEBB ÚT

A rendszerváltást követően az állam lakásépítésekben vállalt szerepe háttérbe szorult, kevés az állam által épített új lakás. Lakásállományunk legnagyobb része magántulajdonban van, sok a régi, felújításra váró ház, lakás, tulajdonosaiknak viszont legtöbbször nincs kellő anyagi fedezete, hogy önerőből felújításokat eszközöljenek, esetleg új lakást építsenek. Ilyen célra fordítandó hitelhez jutni pedig nemcsak nehéz, hanem veszélyes vállalkozás is, mivel a hitelkamatok magasak.

A lakásállomány a nemzeti vagyon része, az pedig ilyen feltételek mellett nem gyarapodik, tehát az államnak megoldást kellett keresnie az égető lakásprobléma megoldására, valamint arra, hogy modern, a kor követelményeire igazodó hitelszervezetek működjenek hazánkban is. Az Európai Unió tagság alapfeltételei is ezek. Ennek szellemében 1997-ben sor került a lakás-előtakarékossági rendszer bevezetésére hazánkban.

Magyarországon jelenleg négy lakás-takarékpénztár működik, melyek lényegében ugyanazt kínálják, mindössze plusz szolgáltatásaik mennyisége és minősége az, amiben megkülönböztethetők. De mi is az, amit a lakás-takarékpénztárak kínálnak?

Magas hozamot: az Ön megtakarítását állami támogatás egészíti ki, melynek mértéke évente a megtakarított összeg 30%-a, de legfeljebb 36 000 Ft.

Biztonságot: rendkívül kedvező kamatozása, hosszú lejáratú lakáscélú hitelt vehet igénybe.

Tehát: Ön lakás-előtakarékossági szerződést köt egy meghatározott összegre, mely tervei megvalósításához szükséges, rendszeresen takarékoskodik, majd 4 év után eléri célját. Ekkor megtakarítása a betétekből, az ezután járó állami támogatásból és az azokra jóváírt kamatokból áll. Ehhez a megtakarításához kedvező és a teljes futamidőre rögzített, évi 6% kamatozása hitelt igényelhet, így rendelkezésére áll az Ön által meghatározott összeg, és megvalósíthatja terveit.

Mire használható fel ez az összeg?

Például lakást vagy házat vásárolhat, cserélhet, építhet, átépíthet, felújíthat, bővíthet, közművesíthet, lakótelket vásárolhat, vagy más, hosszú lejáratú, magas kamatozása lakáscélú hitelt válthat ki vele.

Kinek érdemes lakás-előtakarékossági szerződést kötnie?

Azoknak, akik lakáscélú terveiket kívánják megvalósítani, azoknak, akik gyermekeik jövőjét szeretnék megalapozni és azoknak, akik konkrét elképzelés nélkül szeretnének élni az állami támogatás és a kedvező hitel lehetőségével - azaz: szinte mindenkinek. Ön tudja-e, melyik lakás-takarékpénztárt érdemes választania céljai elérésének érdekében?

Azt, amelyiknél Ön saját igényei szerint alakíthatja szerződését és ehhez egy lépést sem kell tennie.

Azt, amelyiknek piacvezető szerepét biztos háttérrel és külön szolgáltatásai együtt garantálják.

Szeretne többet megtudni erről a pénztárról és lakás-előtakarékossági konstrukcióról?

Önnek csak egy hívásába kerül!

Kánya Ferenc Tel.: 360-184

Rendőrségi hírek

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás Sz.T. abonyi lakos ellen, aki 1999. június eleje és 1999. július 7. közötti időben R. Gy. abonyi lakos tulajdonát képező, felújítás alatt álló lakásából konvektorokat, villanykapcsolókat és csaptelepeket lopott el 16.000.- Ft értékben. Az elkövető kiletét a rendőrfőnök megállapította és az Abonyi Rendőrőrsre előállította.

Garázdaság alapos gyanúja miatt indult eljárás K. L. ceglédi lakos ellen, aki 1999. július 14-én 14.00 óra körüli időben az Abony, Kécskei úton lévő sörözőben a vendégeket szidalmazta, két személyt tetteleg bántalmazott, majd távozáskor a szalagfüggönyt letépte. Cselekményével az ott tartózkodókban riadalmat, megbotránkozást keltett. K. L.-t a rendőrfőnök elfogta és az Abonyi Rendőrőrsre előállította.

Hivatalos személy elleni erőszak miatt indult eljárás R. L. és R. J. abonyi lakosok ellen, akik 1999. július 28-án 10.50 óra körüli időben az abonyi piactéren dulakodtak, hangoskodtak.

Cselekményüket az ott tartózkodó közterület-felügyelők felszólítására sem hagyták abba. Ezt követően K. Z. közterület-felügyelőt megfenyegették, vele dulakodni kezdtek.

Súlyos testi sértés miatt indult eljárás B. J. abonyi lakos ellen, aki 1999. július 31-én 18.00-19.00 óra közötti időben szóváltást követően B. J.-né felé dobott konyhakéssel B. J.-néet hastájékon eltalálta, melynek következtében nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

R. Cs.-né abonyi lakos ellen indult büntető eljárás súlyos testi sértés miatt, aki szóváltást követően K. É. abonyi lakost tetteleg bántalmazta. K. É. a tettelegesség következtében nyolc napon túl gyógyuló orrcsonttörést szenvedett.

Tájékoztatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekben túlmenően a város területén elkövetett egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen. Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrség ügyeletét, vagy a 06-20-230-707-es rádiótelefon-számon a közterületen szolgáltatást teljesítő járőröket.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy az abonyi Rendőrsön csütörtöki napokon 13.00 - 14.00 óráig fogadóórát tartok.

Godó Tibor r.fhdgy.
őrparancsnok

Naptojás

A napfogyatkozás utáni napokban a TV is hírt adott arról a különleges "jelű" tyúktojásról, melyet a természeti tüneménnyel hoztak összefüggésbe. Gondolom, máshol is lehetett (?) ilyen, de én az abonyiakat ismerem. Túróczi Józsi barátom hívta föl egyikre a figyelmem, és pedig Fazekas Béla Bercsényi u. 9. alatti lakos által "fölfedezett" rendellenes tojásra, a másikat pedig magam is láttam Kiss Béla, Ceglédi u. 64. sz. alatti lakos tenyerén, immár gipszszel kiöntve. Sem azelőtt, sem azóta tyúkjai hasonlót nem "termeltek". Még a japánjai sem. (Igaz, náluk Nipponban nem most volt a napfogyatkozás!) Hogy milyen volt? Hogy nézett ki?

Mint a többi tojás, csak oldalán a tojás alakjához igazodó kisebb "tojásdad" alakú elszíneződés látható. Olyan, mintha a héj belülről vagy kívülről fagygyútól vagy zsírtól színeződött volna. Így bővül a "repertoár". A "kártojás", a "záptojás" mellett vagy után megjelent a "naptojás" is. Arra lennék kíváncsi, hogy Tóth Tibi szabad-idő-parkjának struccai "hozták-e" ezt az eredményt? Igaz, azok "csak" struccok!

(Gy. P.)

Mottó:

*Atilla harctere Katalaun. Jeltelen
sírjában alszik egy hun. Mind értünk
áldozott, mind értünk álmódott magyar
legény, magyar legény.*

ATTILA /ATILLA, ETELE/

Atilla a hunok leghatalmasabb "királya." Sajnos a történelem a nagy Hunnal elég mostohán bánt és ma is mostohán kezeli, sem születési helyét, sem születési idejét nem ismeri. Sírját, a monda szerinti hármaskoporsót azóta is hiába keresik.

A sokatmondó, de mégis sok mindent elhallgató "családfák", történelmi emlékezések is nagyon hiányosak. A történelmi feljegyzések pedig - amik vannak - rendkívül részrehajlók, szándékosan torzítók.

Atilla édesapja a korán elhunyt Bendegúz vezér volt. Atillát nagybátyja, Rogilasz, kezes gyanánt az Al-Duna menti Novraéba küldte, ahol az ugyanilyen címen ott tartózkodó Aétiuszal kötött ismeretséget. A több nyelvet kifogástalanul beszélő, lángészű ifjú látja a római birodalom hanyatlásának okait, társadalmának gyöngéit. A hadi, harci tudományok mesterévé képezi ki magát. Rof=Rogilasz nagybácsi halála után kb. 433-ban a fővezérség, a "királyság" Atillára és bátyjára Blédára /Budára/ szállt. Ők kötötték békét Margumban a Kelet-Római Birodalommal.

Atilla eszére, emberi nagyságára, politikai előrelátására már itt felfigyelt és meg is torpant az akkori világ.

Atilla nemsokára megúván testvére okoskodásait, finoman szólva felszámolta őt. /Ezeket a testvéri viszonyokat nem egészen mai szemmel kell nézni. Ámbár?! Az egymás mellett élés, vagy a távolság, a többnejűségből vagy a kicsapongásokból származó testvérek helyzete, egymáshoz való viszonya nagyon eltérő volt. Volt olyan hódító fővezér, amelyiknek a világban szétszóródottan 360 gyermeke volt. Közülük sok csak a harctéren, mint ellenfél találkozott egymással./

Az "Isten kardja", amit egy pásztorfiú szolgáltatott be - az ismert monda szerint - abban az időben a fejedelmnek, a fővezérnek a karizmatikus-ságát igazolta. Első ténykedése birodalma határainak szélesítése.

A meghódított területeket bizonyos adók fizetésére, ha kellett, katonáik állítására kötelezte, de sem királyuk, de sem egyéb sanyargatásnak nem volt kitéve.

Ez a mód volt a titka annak, hogy a szinte felmérhetetlen nagyságú hun birodalomban nem voltak lázadások.

Még Teodózius császár is békét vásárolt Atillától 6000 font arany hadiköltség és 2100 font arany évi adó megfizetésével.

Nem sokat segített a helyzeten az sem, hogy Theodózius orgyilkosokat bérelt fel Atilla ellen. A gyilkosságot Chrisaphiros irányítása mellett a renegát Edikónak kellett volna végrehajtani. A terv nem sikerült. Edikó maga árulta el a tervet és kért kegyelmet. Atilla pedig haddal felelt.

Priskos rétor 448-ban tett látogatást a nagy hunná. Annak életmódját, igénytelen fapalotáját, de főurainak fényűző életét is megismerhette.

II. Theodórius halála után Marciánust sürgette Atilla az adófizetésre. Marciánus viszont az arany helyett "vasat" ígért. Ez jó ürügy volt a Ny.-Római Birodalom ügyeibe való beavatkozásra. A két örökös főherceg egymás elleni harcukhoz idegen segítséget kért. Egyik Atillához fordult, a másik Aériushoz.

Irgalmatlan csatában mérte össze erejét a két óriási had, és a két hatalmas fővezér. Atilla, a hadak tudományának zsenije, és a régi ismerős, Aétius, a nyugat bálványja.

Ezt a csatát évszázadok legnagyobb csatájaként ismerte el a történelem. Ennek a csatának kimenetelét a "Nyugat" is és "Mi" is másképpen látjuk. /Kérem, olvassák el Gárdonyi Géza: Láthatatlan ember c. remekét, melynek a végén Gárdonyi szépen kifejti e csata eredményét./

Én csak egyet említenék. A csata után a római had az éj leple alatt csendben elosont, míg a hunok ott maradtak, halottaikat eltemették és amint a Tisza partjára értek, Atilla máris kijelentette, hogy rövid időn belül meglátogatja a római sereget.

EI is indult és végigverte Észak-Itáliát. Már Róma kapui előtt állott, mikor a fehér szakállú, rogyadozó, reszkető pápa rimánkodására visszafordult. Nem bántotta az örök várost.

Atilla csalódott. Ő egy harcos Aétiuszt várt, kardra, csatára, és helyette egy öreg, rozoga pap jött, életéért, a városért könyörögni. Hol volt a nyugat által győztesnek kikiáltott római hadvezér?

Odahaza, még a katalaunumi csatában szerzett sebeit nyalogatta. Így néz ki hát egy történelem, melynek megvilágosítását a vesztes, vagy a győztes adja.

A végtelennel mérhető hun birodalom egybentartása csak lángész, egy zseni által volt lehetséges. Egy fővezér, kinek fatányérban és egyszerű terítékben találják fel az ételét, míg vezérei aranyedényekben étkeznek. Szállása hasonlóan puritán, de több nyelvet beszélt, és a világpolitikának nem elszenvedője, hanem irányítója volt.

Akire is még ezer esztendő után is, mint friss emlékekben élő emlékeznek. Atilla Mauten hun birodalom alapítójának egyenes vérbeli leszármazottja. Baján, Thuróczi János a krónikájában Atillától felfelé Nimrótig /Ménrót/ vezet a nagy családfát, lefelé pedig Ügek-Álmos-Árpádon át a magyar "árpadházi királyok során" III. Endre haláláig. Itt szaradt ki a hun vérű majd magyar királyok családfája. A családfa

Mautennel indult és III. Endre magyar királlyal végződött.

Fájt sok minden a történelmet író germánoknak. Ők, a germánok azok, akik megtörték Róma pol. hatalmát, mellékesen tönkretették városaik, veszni hagyták a jól kiépített utakat, lerombolták a színházakat, templomokat, vízvezetékeket, megsemmisítették a szellemi termékeket. A kultúrát legalább ezer esztendővel vetették vissza, a lakókat nyomorba és reménytelenségbe.

Nyilvánvaló, itt már nem akarok felsorolni bizonyos tényeket, mert az teljesen megegyezik az Abonyi Napióban a magyar történelmi sorozatban írottakkal, hogy mit jelentett Európának a hun- majd inkább a magyarok bejövetele.

u.i.: Egy példa arra, hogy mennyire él a műveltebb emberek tudatában a hun és magyar rokonság. Padovában a szent Antal templom hatalmas terén álldogáltam. Odalépett hozzám egy 60 év körüli olasz úr, e szavakkal: Tudja, hogy haragszunk magukra magyarokra mi olaszok, mert annak idején itt jártak Atillával és levertek bennünket. Mosoly, kézfogás, barátság. Római ill. olasz és hun ill. magyar találkozás.

Egy "nagy magyar történettudós" így fejezte ki véleményét:

"Ne dicsekedjünk Nyugaton azzal, hogy a hunokkal rokonok vagyunk, mert oly sok bajt okoztunk mi ill. a hunok nekik!"

Azzal elfelejtett dicsekedni a nyugati állampolgár, hogy a "Nyugat" mit köszönhet a bejövő magyaroknak. Vagy azzal, hogy mikor ők elindultak Amerikát felfedezni, 19 millió indiánt öltek meg az oda utazó rendfenntartók.

A valóságban Hunor és Magor a csodaszarvas üldözése után 5-5 esztendőt töltöttek egy rendházban, ahol mint királyi ivadékokat művelték, harci tudományokban képezték, írás-olvasásra tanították. Vérükbe nevelték a politikát. Atilla is valószínű hasonló iskolát járt akkor, mikor Rovlaében töltött hosszú éveket ifjúságából. Ott és akkor ismerkedett meg a szintén ott tartózkodó és hasonló tanulmányokat végző Aetiussal. Az sincs kizárva, hogy évfolyamtársak voltak, csak Atilla jobban megtanulta azt, amit kellett.

Noha még a hun-avar-magyar rokonságot elfogult és részrehajló történészek elfogadni nem akarják, de azt el kell hogy fogadják, hogy a hun birodalmat megalakító Mauten és fia Tuman-Bendegúz és Atilla - a családfák bizonyítása folytán egyenes ági leszármazottak. Majd jön Dzsula, Sziber /Mangyer fia/ Kurt - Baj - Baján - Ügek - Álmos - Árpád és az Árpád-házi magyar királyok. Tehát a hun fejedelmi család Mautennel kezdődik és a magyar III. Endre királlyal végződik 1301-ben.

✠ id. Skultéty Sándor

Az Atilla kardjaként emlegetett aranyveretes szablya

Szeptember 8.

Az analfabetizmus elleni küzdelem, az írásbeliség világnapja

Magyarországon - hosszú távon visszatekintve társadalmunk történetére - súlyos gondot jelentett az analfabéták nagy száma. Akik elvégeztek 1-2 osztályt, a statisztika szerint ugyan nem, valójában ők is alig-alig tudtak többet az iskolán kívül rekedteknél. Az elmúlt évtizedek törekvései - analfabéta tanfolyamok, dolgozók esti iskolái - sokat segítettek e súlyos társadalmi probléma felszámolásában. Majd egyszer csak bekövetkezett - az írott és elektronikus sajtó, a szemináriumi brossúrák útján közzétett - kívánt állapot: Magyarországon megtörtént

az analfabétizmus teljes felszámolása. Nem sokáig büszkélkedhettünk az elért eredményekkel, hiszen napjainkban szemtanúi lehetünk e súlyos társadalmi probléma újratermelődésének.

A legfrissebb statisztikai adatok szerint Magyarország lakosságának 0,7%-a egy általános iskolai osztályt sem végzett el.

Napjainkban is akad mintegy 50.000 ember, aki kirekesztetten él a mindennapi élet száltalán területéről. Talán még ennél is nagyobb problémát jelent a társadalom számára, hogy évről évre emelkedik az ún. funkcionális

analfabéta tanulók aránya. Ok azok, akik folyamatosan olvasnak ugyan, de nem emlékeznek vissza a mesére, a történetre.

Már óvodás korban fontos tehát pontosan látni, hogy hogyan működnek a beszéd megértéssel kapcsolatos funkciók, illetőleg hogy milyen zavarokat tapasztalunk normál intelligenciájú gyerekek esetében. A gyermekek sokféle módon, szinte észrevétlenül ellensúlyozhatják problémáikat, így azokra csak sokkal később, a tanulási nehézségek kapcsán derül fény. Oda kell figyelni a szülőknél, ha már az óvó néni utalt rá, hogy a gyermek rajzai ügyetlenebbek, darabosabbak, gyakoriak az iránytévesztések (jobb bal), beszédhibás, esetleg nem hallgatja eléggé figyelmesen a meséket.

A tanuláshoz bizonyos részképességek (figyelem, koncentráció, elvonatkoztatás, emlékezés, megfelelő mozgásfejlettség) szükségesek.

Ezek zavara nem tekinthető szellemi elmaradásnak, de oda kell rá figyelni és időben kell a megfelelő szakemberhez, orvoshoz, pszichológushoz, logopédushoz, esetleg gyógytornászhoz fordulni.

Ez évben iskolánk kiemelt figyelmet fordít az értő olvasás fejlesztésére.

A dyslexiás - dysgráfiás, tehát az olvasás - írás gyengeségben szenvedő tanulók külön logopédiai fejlesztő foglalkoztatáson vesznek részt.

Mi, pedagógusok, érezzük a felelősségünket, ugyanakkor kéréssel fordulunk a Kedves Szülőkhöz és felhívjuk a figyelmet a szülők felelősségére is, mert csak együttes, kitartó munkával érhető el nagyobb eredmény az értő olvasás és a helyesírás területén.

Az UNESCO is arra hívja fel a világ figyelmét, hogy felgyorsult tempójú világunkban nagyobb odafigyeléssel és szakértelemmel, kellő időben figyeljünk oda gyermekeinkre, hogy ne kerüljenek hátrányba és egyenlő eséllyel induljanak az életbe.

Mire is gondolunk, mikor segítséget kérünk a Kedves Szülőktől?

Nagyon sok türelemmel és szeretettel üljenek le kisgyermekük mellé. Szánjanak rá egy-egy fél órát, hallgassák meg, hogyan olvas, győződjenek meg róla, értette-e az olvasottakat. Megértéssel segítsék, ha nehezen formálódnak a betűk írás közben.

Legyenek elnézők a hibákkal, a következetesség és rendszeresség eredményre fog vezetni.

Ez a közös célunk!

Györe Csabáné logopédus
(Somogyi Imre Ált. Iskola)

Természet adta
"szabadstrand" a játszótéren

Néptánc foglalkozás indul 3.-4. és 5.-6. osztályos fiúk és lányok részére. Jelentkezni lehet október 4-ig P. Tóth Erikánál a 360-037 és Balasi Jenőnél a 60-075-ös telefon számon, személyesen a zeneiskolában és a könyvtárban.

Előtte levél sor balról - jobbra: Retkes Agota, Csajbók Zsuzsi, Nagy Erika, Fekete Agnes, Bakos Melinda

Középső sor: Bárany Agnes, Kovács Mónika, Kis Erika, Fekete Mariann, Bóta Judit,

Elsősor: Bárany Anna, Mile Réka, Szűcs Anna, Kovács Krisztina, Nagy Angelika, Balasi Beáta, Balasi András

Családi ünnepségen látogattam meg a Mérész családot!

- A tavasz folyamán akartam írni a Mérész családról, de Sándor, a családfeje azt javasolta akkor, hogy augusztus 1-jén, az 55. születésnapjára mindhárom fiúgyermek és a családtagok is Abonyban lesznek, s akkor szívesen látott vendégként fogadnak. Így is történt. A születésnap alkalmával került sor a tervezett beszélgetésre. Sándort diákkora óta ismerem. A Kálvin úti iskola tanulója volt. No, de beszéljen ő maga az életéről!

- Egyes gyermek voltam. Szüleim mindent elkövettek, hogy becsületes, tisztességes, munkaszerető ember váljak belőlem. Édesapám fizikai munkás volt /kubikus/, de arra törekedett, hogy én szakmát tanuljak. Szüleimnek nagyon sokat köszönhetek. Az általános iskolai évek felejthetetlenek számomra. Általános iskolai szinten 1954-től beszélhetünk kispályás kézilabdázásról. /Az előző évtizedekben csak nagypályás kézilabdában voltak bajnokságok/ Diószegi László, majd Magyar Sándor testnevelő tanárok voltak az elsők, akik lerakták Abonyban a kézilabdázás alapjait. Olyan játékosoktól tanultam meg e sportágat mint Vincze A., Kecskeméti I., Nagy J., Gyígor J., Gúth A., Vígh A. és Varga I. Egyre népszerűbb lett ez a játék Abonyban, s lassan én is bekerültem a csapatba. 1959-ben tagja voltam annak az abonyi kézilabdacsapatnak, amely Budapesten megnyerte az Országos Falusi Spartakiádót. Oriási erkölcsi siker volt ez. 1971-ig aktív játékos voltam az abonyi csapatnak, mígnem anyagi nehézségek miatt szünetelt a szakosztály. Épületlakatos szakmát tanultam, Szolnokon dolgoztam. Két év katonai szolgálat után megnősültem, feleségem leánykori neve Menyhart Piroska. Boldog házasságunkból három fiúgyermekünk született. A hetvenes évek közepén Szolnokra költöztünk. Ahogy nőttek a fiúk, úgy szerették meg őket is a sportot.

- Néztem Sándor arcát, könnyek csillogtak a szemében. Tudtam, hogy mire gondolt! Felesége, Piroska, a három fiú édesanyja két éve meghalt. Tudom, ez még ma is fáj. Sándor nem tudott megbarátkozni a magánnyal. Egy éve hazaköltözött özvegy édesanyjához a szülői házba. A munkájáról kérdezem.

- A cégem központja Szolnok, bár sokat dolgozom vidéken. A munkám függvényében járok haza édesanyámhoz és a gyermekeim is.

- Mivel fiaid is itt vannak a családi ünnepségen, szeretném őket is bemutatni.

Mérész Zoltán /1969/

- Nyolc éves voltam, amikor szüleimmel együtt Szolnokra költöztünk. Tehát két évet Abonyban tanultam. A további években Szolnokon jártam iskolába, itt is érettségiztem. Mivel jó tanuló voltam, felvételt nyertem az egyetemre. Öt kemény tanulmányi év után vegyészmérnöki diplomát kaptam. Majd még egy "Minőség Biztosítási Szakközgazdász" másoddiplomát is szerez-

tem.

- Jelenlegi munkahelyed?

- HOLLAND COLOURS Hungária Kft., Szolnok. Nős vagyok, feleségem leánykori neve Máté Edina. Házasságunkból egy leánygyermekünk született, Anna.

- A sport milyen szerepet játszott életedben?

- A szolnoki diákok alatt röplabdáztam a Vegyiművekben. Itt a legjobb eredményem: Úttörő olimpia területi döntő. Egyetemi éveim alatt a Testnevelési Egyetem NB II-es játékosává lettem, majd Veszprémben több éven át NB I-es játékos voltam.

- Úgy tudom a röplabdajátéktól átpártoltál egy másik sportághoz.

- Igen, ez a sportág a FLOORBALL /magyarul - palánklabda/. Több éve vagyok a nemzeti válogatott tagja. Ez új sportág. 40x20 m-es pályán műanyag labdával játszunk. 5+1 játékos van egyszerre a pályán. Az elmúlt két évben VB-n és EB-n is részt vettem a csapattal. Hetedik ill. nyolcadik helyen végeztünk. 2000-ben Norvégiában lesz a világbajnokság. Készülünk, szeretnénk ott lenni. Itt jegyzem meg, hogy feleségem is igen jó sportoló volt a Szolnoki MÁV-ban, 100 és 200 m-es síkfutásban versenyzett.

Mérész Tamás /1973/

- Az általános iskolai évekre én is szeretettel gondolok vissza. A tanulás mellett a sport már akkor is nagyon közel állt hozzám. Szolnokon a Széchenyi István Általános Iskolában Szalai Ferenc testnevelő tanár, későbbi edzőm - jelenleg Szolnok város polgármestere - szeretett meg velem a kosárlabdajátékot. Fejlődésem töretlen volt. Első sikerem e sportágban az úttörő olimpia. Mint

ipari tanuló Diesel-mozdony-szerelő szakmát tanultam. Közben egyre jobban ment a játék, s bekerültem a Szolnoki Olajbányász ifjúsági csapatába. 1991-ben Országos Ifjúsági Bajnokságot nyertünk. A sport területén egyik legnagyobb élményem volt még ebben az évben, amikor is ifjúsági játékos létemre tagja voltam a felnőtt Magyar Bajnokságot nyert Olajbányász kosárlabda csapatának. 1993-ban és 1995-ben harmadik helyezést értünk el a Magyar Bajnokságban. A Magyar Kupában háromszor nyertünk bronzérmet. /1993-95-96/ Sokat köszönhetek edzőmnek, egyben apósomnak, Rezák Lászlónak, aki hosszú éveken át foglalkozott velem Szolnokon, majd Pakson. 1997-ben tagja lettem a nemzeti válogatottnak. Csodálatos dolog volt. A kemény, céltudatos edzések eredményre vezettek. 1997-ben edzőm és én is Paksra igazoltunk. Közben megnősültem - feleségem leánykori neve Krasznai Krisztina. Ő is igen jó sportoló volt. Az NB I-es Szolnoki MÁV-ban, majd Szekszárdon kosárlabdázott. Hatszor volt ifjúsági válogatott.

- Tamás! Hányszor voltál nemzeti válogatott?

- Felnőtt válogatottságom száma jelenleg 35. Junior válogatott 24-szer voltam, még ifjúsági válogatott 32-szer. Céлом továbbra is jól szerepelni Pakson és a magyar válogatottban is.

- Úgy legyen!

Mérész Csaba /1977/

- Általános iskolai tanulmányaimat én is Szolnokon végeztem. Tamás bátyám példáját követve kosárlabdázni kezdtem. Hamar beilleszkedtem az Olajbányász serdülő, majd ifjúsági csapatába. Ipari tanulóként ácsállványozó szakmát tanultam. A szakmában keveset dolgoztam, mert a napi két edzés egész embert kívánt.

- Eredmények?

- 1992-ben iskolám csapatával kosárlabdában a Diákolimbia döntőjében szerepeltem. 1995-ben az Olajbányász ifjúsági csapattal Magyar Bajnokságon lettünk elsők. 1996-tól az Olajbányász felnőtt csapatának lettem a tagja. 1998-ban a Soproni Ászok csapatához igazoltam. Stabil játékos vagyok. Napi két edzéssel készülünk az ősszel kezdődő magyar bajnokságra.

- Nősülés?

- Ennek is eljön az ideje!

- Öröm volt látni ezen kis ünnepségek keretében a család összetartó erejét. A család minden tagja szívében ma is ott él a szeretett édesanya.

Fiúk! Édesanyátok milyen boldog lenne, ha most látna titeket! Édesapátokkal három nagyszerű sportolót és egyben becsületes, dolgos embert neveltek fel.

Sándor! Büszke lehetsz fiaidra!

Jó egészséget kívánok mindannyiútoknak és sok sikert úgy a sport területén, mint a magánéletben!

Köszönöm a beszélgetést.

Tóth Ernő

Labdarúgó csapatunk életéből

Magabiztos, nagyszerű játékkal, három bajnoki forduló után is 100 %-os teljesítménnyel csapatunk első helyen áll a Szolnok megyei bajnokságban. A vezetőség és a csapat tervei továbbra is: a bajnoki cím megnyerése. Labdarúgóink nagyon keményen készülnek minden mérkőzésre, mert köztudott, hogy mindenki a bajnok esélyest szeretné legyőzni.

Ifjúsági csapatunkról is csak jót tudok írni. A sok nehézség ellenére kezd kialakulni egy olyan mag a csapaton belül, ami a jövőre nézve örömteli. Sulyok Pisti kezeiben előrelépés várható ezen a téren. Az edző és a játékosok között a kapcsolatot példaértékű. A Szolnok megyei serdülő bajnokság szeptember közepén indul. Itt Tóth György testnevelő tanárra igen komoly feladat hárul, mert minden évben új csapatot kell kialakítani. A most beinduló foci-suli iránt igen nagy az érdeklődés és várakozás. Több éves üresjárat után bízunk benne, lesz labdarúgó utánpótlás. Gulykáné Gaál Erzsike és Vigh Zoltán nagy ambícióval és szeretettel fogtak hozzá a kis focisták neveléséhez. Ehhez én is gratulálok és sok sikert kívánok!

Eredmények:

Fegyvernek - Abony 0:1

Ifi: 1:2

Göllővő: Aszódi

Abony - Jászládány 7:1

Ifi: 3:1

Göllővők: Czapkó 4, Békési, Lilinger, Boros.

Tiszaszentimre - Abony 0:5

Ifi: 0:8

Göllővők: Békési, Gulyás, Rimóczi Cs., Lilinger, Retkes I.,

Társadalmi munkában szépen halad a labdarúgópályán az öltöző-komplexum bővítése. Egy

iroda, játékoskijáró, szociális helyiség, mosoda kerül rövidesen átadásra. Ez a bővítés a labdarúgó szakosztály vezetését és a szurkolók összefogását tükrözi.

Fiatal labdarúgóink az alábbi csapatoknál kezdték meg a bajnoki szereplésüket:

Szűcs László - Vác FC-ZOLLNER. Profi-liga, Junior csapat
Bálint Tivadar -

Debreczeni VSC. Profi - liga, Junior csapat.

Mucsányi Márton - MTK - Hungária Profi-liga. Ifi - A válogatott keret.

Kállai Norbert - Budapest Vasas - Profi-liga. Ifi - B.

Földi Tibor - Vác FC-Zollner - Profi - liga. Ifi - B.

Kiss László - Vác FC-Zollner - Profi - liga. Ifi - B

Hegedűs Zsolt - Szolnoki MÁV NB-I, felnőtt csapat.

Sárkány Attila - Hajdúszoboszló NB-I, felnőtt csapat.

Sándor Gábor - Tiszakécske - Cegléd NB-I, Ifi - A.

Csizmadia Géza és Terjék Róbert tanulmányaik miatt bizonytalan ideig pihennek. Reméljük, nem sokáig!

Szomorú hírről kell beszámolnom. A labdarúgó vezetők és a szurkolók egy perces néma felállással emlékeztek meg Nyíri Lajos sporttársunk elhunytáról. Lajos bátyám 77 éves volt. Váratlanul távozott közülünk. Az első bajnoki mérkőzésen, augusztus 14-én Fegyverneken még együtt örültünk a győzelemnek. Ő maga is labdarúgó volt a harmincas-negyvenes években. A Lövészben, majd a Leventében játszott. Emlékét megőrizzük!

Megemlékezés:

Augusztus 20-án a régi labdarúgók ismét megkoszorúzták elhunyt sporttársaik sírját. A labdarúgópálya öltözőjének falán elhelyezett márványtáblán helyezték el a koszorút. E koszorúzás szervezője, mint minden évben Molnár József Jenő.

Tóth Ernő

Abonyi labdarúgó a Hungária körúton

Mucsányi Márton fiatal labdarúgó eredményes pályafutását szeretném röviden bemutatni városunk sportszerető lakosságának.

Marci édesapjától /Mucsányi Tamás/ örökölte a labdarúgás iránti szeretetét.

Tamás 1975-ben Pest megyei ifi válogatott volt.

- Marcikám! Hogyan kerültél az MTK Hungáriához?

- A Gyulai Gaál Miklós Általános Iskolában a zenei tagozaton végeztem. Ma is büszkén vallom, hogy Tóth György testnevelő kezei alatt fejlődésem töretlen volt a labdarúgásban. A nyolcadik osztály elvégzése után több élvonalbeli csapat vezetői is megkeresték szüleimet /Vác, Debrecen, FTC, MTK, Nagykőrös/. Az összes körülményt figyelembe vettük és az MTK-ra esett a választásunk. Mint serdülő játékos sokat köszönhetek pesti edzőmnek, Pölöskei Gábornak. Az ő bizalma és meglátása is kellett ahhoz, hogy 1998-ban serdülő játékosként az Év labdarúgója lettem az MTK-ban. Ezen kívül az INTER-CITY nemzetközi tornán a legjobb játékosnak választottak. E torna után nagy öröm ért, meghívót kaptam az ifjúsági válogatottba, ahol magamra öltöttem a címeres mezt.

- Milyen volt az 1998/99-es labdarúgó-év számodra?

- Farkas Tibor edző irányításával az Ifi B-vel ezüstérmesek lettünk a Fradi mögött. Jómagam baloldali irányítóként igyekeztem nagy figyelemmel, sok futással, gólokkal és gólpasszokkal hozzájárulni csapatom sikeres szerepléséhez.

- Az MTK Hungária utánpótlás nevelést példaértékűnek tartják hazánkban. Hogyan látod ezt belülről?

- Profi alapokon nyugszik a csapat felépítése. A legkisebbekkel is neves szakemberek foglalkoznak.

- Új bajnokság, új edző?

- Az Ifi-A csapat tagja lettem. Csapatunk jelenlegi edzője Szalai László. Az összes utánpótlás csapatnak abban a felfogásban kell játszania, mint a nagy csapatnak. Ki kell nevelni azokat a tehetségeket, akik a későbbiek folyamán bevezethetők lesznek a profi bajnokságban. Pl: Balaskó, Török, Buzsáky, Cvitkovics.

- Mik a tervek?

- Budapesten a Kölcsey Gimnázium harmadik osztályos tanulója vagyok. Két évig még az Ifi A-ban számítanak rám. Ez alatt a két év alatt dől el, hogy tudok-e még fizikailag és játéktudásban annyit fejlődni, hogy a labdarúgást magas szinten tudjam folytatni. A verseny nagy! Jelenleg a huszas keretünkben több mint tizen vagyunk válogatottak. Ebből a közegből könnyű is, nehéz is a továbblépés. Én mindenképpen a tanulás, később a továbbtanulás mellett képzelem el a labdarúgást.

- Marcikám! Sok sikert kívánok a tanulásban és a sportban egyaránt!

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Az Abonyi Kispályás Labdarúgó Bajnokság végeredménye

1. PP-PROD	57:11	34 pont
2. BÁRMIKÓ	69:34	30 pont
3. FEINBAU	50:41	30 pont
4. KISPÁLYÁSOK	51:31	26 pont
5. IMPERIÁL	58:36	22 pont
6. MONACÓ	31:44	10 pont
7. HEKUSOK	20:84	4 pont
8. GEDI-PRESS	19:69	3 pont

A két fordulós bajnokság a labdarúgó füvespályán nagyszerű hírverése volt e sportágnak. Reméljük, az ezredfordulón még több csapat nevez e tömegsport jellegű vetélkedőre. Dicséret illeti Földi Antalt, aki nagyon sok szabadidejét e nemes cél érdekében áldozta fel.

Tóth Ernő

Honnan rajzoltam?

Rejtvénysorozatot indítottunk. Minden számban közlünk egy rajzot, amely Abonynak valamelyik pontjáról készült. A képen minden esetben az abonyi két torony valamelyike, vagy mindkettő egyszerre fog látszani. A feltett kérdésre azt kell megválaszolni, hogy honnan rajzoltam a képet, vagyis hol ültem a kép rajzolására közben. A beérkezett helyes válaszokból a nyertest év végén soroljuk ki. A győztes díja egy bekeregetett abonyi látkép.

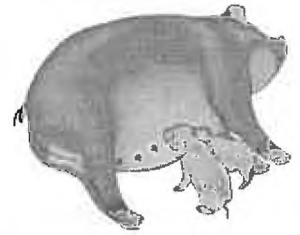
Abonyi Magyar Imre

1999. szeptember havi állatorvosi ügyelet

szeptember 18-19-én:
Dr. Bódi Gyula, Jászkarajenő,
Fő út 82. Tel.: 366-006

szeptember 25-26-án:
Dr. Retkes Lajos, Abony,
Vasút út 13. Tel.: 360-092

A "Házunk tetején zsúpfedél van" című

műsorunkban nóták, operettek, örökzöld
dallamok hangzanak el

1999. október 10-én /vasárnap/ 17 órakor a
Petőfi Művelődési Házban.

Vendégeink: Gyulai Erzsi, Pere János, Bede
Ilona, Simon Ferenc és Kovács Péter.

Kísér: Fábíán János.

Érdeklődni, jegyet váltani a könyvtárban,
valamint Acsai László lakásán /Vörösmarty út

15. sz. alatt Tel.: 360-681/ lehet. Szervezi a

Petőfi Művelődési Ház Baráti Köre

Jegyek ára: 600-500 Ft.

A három kiskacsa

címmel mesejátékot mutat be a
GRIMM-BUSZ színház a
művelődési házban. ovisoknak és
kisiskolásoknak

1999. október 29-én 10 órai kezdettel.

Délután 14 órától pedig

A maharadzsa szíve

című előadás kerül bemutatásra.

Kéveköttő fa

A learatott gabona
kévébe kötésénél
használták.

Kérdés: milyen hosszú
a három kötőfa
összesen?

A júliusi megfejtés: 10 fog

Nyertes: Csiza Rita

Az augusztusi
megfejtés: 30 cm

Nyertes: Dirner Józsefné
Gratulálunk!

A Szolnoki úton
talált barnás színű
németjuhász
keverék kiskutya
keresi gazdáját.
Cím: a
könyvtárban.

GEDIPRESS
bélyegző
készítés,
szórólapok,
cégespapírok,
névjegykártyák,
SZÍNES NYOMTATÁS,
CÉGTÁBLÁK,
REKLÁMTÁBLÁK,
VILÁGÍTÓTÁBLÁK
Abony, Szolnoki út 1 Tel.
363-473, 06/20 9694-483

Lapunkból tallóz és
továbbítja
az érdekelteknek:

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István

Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné

Olvasószerkesztő: Györe Istvánné

Nyomdai munkák:

CSATORNA U. 8. Telefon: 06 308633-487

Szerkesztőség:
Abony, Csillag Zs. u.2.

Tel.: 53/360-075

Megjelenik: 1.400 példányban

